

Uit het onderzoek is gebleken dat vermoedelijk 500 exemplaren van Provo nr. 1 werden gestencild. Een aantal werd toegezonden aan verschillende dagbladen, terwijl volgens verdachten een aantal, ondermeer aan boekwinkels, werd verkocht. In totaal werden 107 exemplaren in beslaggenomen, het onderzoek naar de overige exemplaren wordt voortgezet.

De verdachte van Duyn zou, volgens eigen verklaring een half jaar kunstgeschiedenis en vervolgens een half jaar filosofie studeren en daartoe een rijksstudietoelage groot f.3400,- ontvangen.

??

Bij de voorgeleiding werd met alle drie verdachten, afzonderlijk, uitvoering besproken. Zij maakten, ondanks hun leeftijd een kinderlijke, onvolgroeide indruk en verklaarden alle drie niet te hebben beseft zich aan opruiing schuldig te maken. Tevens waren zij geïnteresseerd op welke wijze zij met hun plannen verder zouden kunnen gaan, zonder de strafwet te overtreden. De totaalindruk was dat zij in werkelijkheid geen enkel serieus plan tot het plegen van gewelddaden hebben en slechts de aandacht willen trekken, reactie's van politie en justitie willen uitlokken en onrust veroorzaken.

Aan alle drie verdachten werd op duidelijke wijze uiteengezet wat juridisch onder opruiing wordt verstaan, dat zij - mogelijk in september 1965 - terecht zouden moeten staan terzake van overtreding van artikel 132 W.v.S. en dat zij er uit de aard der zaak rekening mee moesten houden dat hun verdere gedrag alsdan van invloed op het oordeel van de rechter zou kunnen zijn. Bovendien werd hen duidelijk te verstaan gegeven dat zij - nu zij het standpunt van het openbaar ministerie kennen - er ernstig rekening mee moeten houden dat bij het plegen van nieuwe en soortgelijke strafbare feiten hun bewaring zal worden gevorderd. Alle verdachten werden op 21 juli 1965 in vrijheid gesteld.

Naast de kinderlijke, onvolgroeide en weinig serieuze indruk die de verdachten maakten, heeft tot bovenstaande beslissing meegewerkt dat de onderhavige, overigens kleine groep jongeren er kennelijk op uit is de aandacht te trekken en in het nieuws te komen zodat een in dit stadium te ernstig optreden hun streven juist zou bevorderen. Zij kunnen thans kiezen tussen het zich houden aan de door de strafwet gestelde grenzen of het verder gaan met hun onderhavige activiteiten, wetende dat zij daarbij een ernstig risico lopen in voorlopige hechtenis te worden gesteld.

De Officier van Justitie,
Hoofd van het Arrondissementsparket,

F ACU/ 037701

Dupl.

PD 106043

DATE: 12 AUG. 1966

Bijl.

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BFA	Bijlage(n):
Afschr.:	BO: 4777

Betreft: Hiroshima-herdenking.

Op 6 aug. j.l. vond er een z.g. Heroshima-herdenking plaats te Amsterdam, die was uitgeschreven door het Comité 1961 van de Vrede.
 Er waren ca. 100 deelnemers die vanaf de Westermarkt (aanvang 10.00 uur) een z.g. stille tocht hielden naar het Cinéto-theater. Onder de deelnemers bevonden zich veel provo's
 Opgemerkt werd

Roel van DUIJN (20-1 -1943 bekend). PD 106043

Vervolgens werd de film "Dr.Strangelove" vertoond.
 Voor de demonstratie was toestemming verkregen.

Uit samenspraak van anti's met provo's is naar voren gekomen dat men in de nabijheid van de Westerkerk 1000 met gas gevulde ballonnen wil oplaten; aan de ballonnen zouden borden en grote uitvoeringen van de letter R (dat betekent: Republiek) worden gehangen. Gezocht wordt naar mogelijkheden om de ballonnen snel met een doelmatig en goedkoop gas te vullen.

Een "anti"-analist uit Amsterdam-Cost zou zich ook bezig houden met het maken van bommetjes. Hij heeft ook de verf samengesteld waarmee druk-spuitsbussen zullen worden gevuld. Deze bussen zijn weliswaar lastig te vullen, maar ze zijn snel leeggespoten. Geheel ongevaarlijk zijn deze spuitbussen niet (explosief).

Ook wil men de TV-uitzendingen verstoren door het de cameramensen onmogelijk te maken hun werk te doen, b.v. door vóór de camera's te gaan staan.

Provo's vonden het makkelijker om kabels door te snijden, omdat de politie toch onmogelijk elke centimeter kabel kan bewaken.

Weer werd vernomen dat de provo's willen doorbreken bij de Westerkerk, daar een protestgeschenk aanbieden, en daarbij tegelijk de gouden koets enteren. Een groot aantal pamfletten langs de hele route willen zij verspreiden.

De provo's zijn in contact met anderen vrij gesloten over hun plannen; niettemin is als "gevaarlijk" punt op de route ook de naam van het Stadhuis gevallen.

Of de anti's de bij hen levende plannen tot uitvoering zullen brengen is vooralsnog een open vraag, omdat in hun milieu de vraag is gesteld of er niet te veel arrestaties zouden kunnen volgen met alle consequenties van dien; tevens zouden de politieke toekomstplannen van een bepaalde radicaal ingestelde socialistische jongerengroep in gevaar kunnen komen. Er gingen in hun midden dan ook stemmen op om het de provo's dan maar alleen op te laten knappen. Over deze knuppel in het hoenderhok is fel gedebatteerd, met het gevolg dat er een breuk in de aanvankelijke plannenmakerij is gekomen. Er is een groep vóór acties, een groep tegen acties, en een groep die nog geen keuzebepaling kon doen. Men zit dus nu op de wip; een beslissing zal moeten worden genomen vóór het tijdstip van de uitwerking van plannendetails. Verwacht wordt dat die beslissing niet eerder dan omstreeks 7 of 8 maart zal worden genomen.

*

Op woensdagmiddag, 23 februari 1966, te omstreeks 12.40 uur, liep er in de Hartenstraat (gaande van Herengracht naar richting Singel) vijf luidruchtig doende, provo-achtig uitzierende jonge mensen, van wie er één, in lichtbruine demie gekleed, vanuit de verte leek op de bekende Roel van DUIJN. Achter elkaar lopend, voorover gebogen handen op elkaars schouders (de z.g. carnavalsmars), verdwenen ze door de deur van perceel Hartenstraat 15, kennelijk een bedrijfsruimte, aan de binnenzijde afgeschermd met Luxaflex. Hier is gevestigd het V.T.C. Stencil en Offset Bureau (237425-222732). Directeur

[Redacted text block]

*

Vanwege de Chef van het 3e Bureau worden daarbij, even vóór het op straat gaan, aan iedere man verstrekt een zakje, inhoudende suikerklontjes en een rol frujetta, alsmede enige koeken en een reep chocolade.

Sommige groepen van het in uniform dienstdoende personeel ontvangen des morgens tevens reeds hun broodjes, doch dienen zelf elders (op de steunpunten) hun koffiebonnen te honoreren.

De bonnen voor koffie en brood kunnen niet vóór 9 uur des morgens worden gehonoreerd, mede i.v.m. het feit, dat tussen 8.00 en 9.00 uur eerst nog de recherchedetachementen op de diverse verzamelplaatsen samenkomen.

Het is de bedoeling, dat het personeel tussen ongeveer 9.00 - 12.00 uur, indien mogelijk en gewenst, tweemaal koffie, de koek en éénmaal twee broodjes nuttigt; de derde kop koffie en het tweede lunchpakket dienen bij voorkeur pas te worden gebruikt, nadat men op de verzamelplaats is teruggekeerd om te gaan inrukken.

Het in uniform dienstdoende personeel mag in principe niet op straat staan eten. Mocht wel behoefte bestaan om iets te nuttigen, dan mag op onopvallende wijze een blokje chocolade worden gebruikt.

b. Verkeersdetachment.

Dit personeel ontvangt de bonnen, suiker, frujetta, koek en chocolade op de eigen verzamelplaats (H.B.). Van hen zullen alleen de "parkeerders" (eerst bij Stadhuis en later in omgeving Postzegelmarkt) en de rondom de Westerkerk en in Vak X dienstdoende personeelsleden van het 4e Bureau de bonnen voor koffie en brood honoreren op één van de vaste steunpunten in hun buurt, zulks verdeeld in de aantallen en over de plaatsen, zoals met de Chef van het 4e Bureau is besproken.

Het overige tot dit detachment behorende personeel wordt verzorgd door de kadiwagens en kan aldaar zijn bonnen voor koffie en brood inwisselen; het bij de kadiwagens drinken van koffie en eten van koek of brood zal in dit bijzondere geval toegestaan zijn.

c. Motorrijders.

Deze categorie van personeel ontvangt de drie koffiebonnen, alsmede de suiker, frujetta, koek, chocolade en broodjes des morgens op hun eigen verzamelplaatsen (R.A.M.D. Overtoom). Een en ander kan in het zijspan worden weggeborgen.

De bonnen voor koffie kunnen op één van de dichtstbijzijnde steunpunten worden ingewisseld.

d. Mobiele detachementen Koninklijke Marechaussee.

Het personeel van deze 5 eenheden ontvangt de onder genoemde waren te 8.15 uur in de sportzaal H.B. De bonnen voor koffie kunnen worden gehonoreerd op het dichtstbijzijnde steunpunt.

UITTREKSEL

ACD-O:
Voor: PD. 106043

Naam: DUIJN R.H.G.v. (20-1-43)

Afz.: ID.A'dan
Ref. nr.: 1148-2-66

ACD-O.
Uit : PD.
OD.

Naam:

Dat.: 30-3-66
ACD-Co: 821694/82780

Aard v. h. stuk: Bericht betr. personalia v.d. leden v.h. comité 19-3-66.

Blijkens het bericht is van b.g.comité o.m.lid:

Roeland Hugo Gerrit van DUIJN (Den Haag, 20.1.1943), student
kunstgeschiedenis/wijsdegeerte, ongehuwd,
Karthuizerstraat 14 hs, Amsterdam.

Was 1961-1963 in Den Haag actief voor de Ban-de-Bom-groep;
ordeverstoorder. Is redactielid van het anarchistische blad
DE VRIJE geweest. Bezocht 1965 de Pinksterlanddag van de
Federatie van Anarchisten in Nederland.

Een van de top-provo's in Amsterdam. Is sterk anti-organisatie-gezind; wil niet appeleren aan de massa. Medewerker aan
blad PROVO. Houdt lezingen voor geïnteresseerden over het
"provotariaat". Heeft contact met radicaal socialistische
jongeren.

In de bijlage WEEKEIND van HET VRIJE VOLK dd 18.9.1965 staat
een beschrijving over hem opgenomen.

6. De BVD-activiteit ten aanzien van de provo's is beperkt. De Dief heeft reeds jaren geleden zichzelf bepaalde limieten gesteld ten aanzien van het begrip "extremistische stromingen" genoemd in de KB. Volgens deze zelf opgelegde normen valt de provo-beweging buiten het werkterrein, omdat een duidelijke politieke doelstelling ontbreekt. In het optreden liggen echter een aantal elementen die de BVD geseind heeft te moeten bezien. De conclusie is geworden dat er op dit terrein wel enige activiteit behoort te worden bedreven, doch dat deze binnen enge grenzen moet worden gehouden. Er moet tenminste een samenhang zijn met een geheime activiteit van een politieke strekking. De Minister verklaart zich accoord met de hoofdlijnen van de gedachtengang. Hij wil graag kennisnemen van interne normstellingen van de BVD.

B. WOHENDE OF VERBLIJEVENS IN ANGELIEN OF OORBEVING

Foto no. 12

Henri Ernst Alexander TUIJNMAN, geb. 17.6.1942

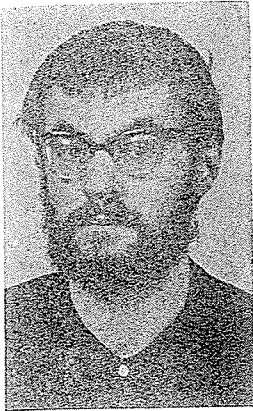

Foto no. 13

Roeland Hugo Gerrit van DUIJN, geb. 20.1.1943

Foto no. 14

Robert STOLK, geb. 23.2.1946

Aangehouden op Prinsjesdag 1966.

Foto no. 15

Sara Jansje STOLK - DUIJS, geb. 9.4.1948

Aangehouden op Prinsjesdag 1966.

UITGEROEP

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
te
's-G R A V E N H A G E.

Provo-concilie in
Borgharen.

851.235

1.

- 8 dec. 1956

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie
een rapport aan te bieden betreffende bovenge-
noemd onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. J. S. Sinnighe Damsté

PROVO-CONCILIE IN BORGHAREN

Op 12, 13 en 14 november 1966 werd in het Europa-huis, gevestigd in het kasteel van Borgharen (bij Maastricht), het eerste internationale provo-congres gehouden. De bijeenkomst, die plaatsvond onder de aanduiding "provo-concilie" en door een zestigtal jongeren werd bijgewoond, bestond uit een openbaar en een besloten gedeelte. Pers en televisie hadden veel belangstelling voor het gebeuren.

1. Openbaar gedeelte

Het congres werd zaterdagmiddag om half vijf "geopend" met een voetwassing op het kasteelplein.

Vervolgens gingen de aanwezigen naar een zaal op de tweede verdieping van het kasteel, waar de provo-ideeënman, Roel van Duyn, een inleiding hield over "het witte gevaar". Volgens hem zouden de provocaties in de naaste toekomst worden gericht op het bewustmaken van de verslaafde consument. Voorts zullen verzetsacties worden gevoerd tegen wat hij noemde "een planologische catastrofe, veroorzaakt door auto's, luchtverontreiniging en overbevolking".

Ook diende het provotariaat zijns inziens "provo-missionarissen" naar de onderontwikkelde gebieden te zenden, om daar een vijfde colonne te vormen voor de kolossale legers van het hongerend proletariaat, die zullen volgen. Dit laatste als basis voor een "provo-mondo" een wereldomvattende provo-beweging.

ACD-O.
Voor: PD. 106043

Naam: R.H.G.v. DUIJN

Afz.: RP Maastricht

Ref. nr.: 673/'66 ID.

Dat.: 21.11.'66 21-11'

ACD-O.
Uit : PD.
OD.

Naam:

ACD/Co: 850073

Aard v. h. stuk: Internationaal provo-concilie op 12/14-11'66
in het Europahuis in kasteel Borgharen te
Borgharen.

Eerste conciliedag 12-11-'66.

De buitenlandse radio en televisiemensen maakten over het algemeen geen bezwaar tegen de gevraagde entreprijzen. Ter dekking van de kosten van het concilie verlangden de provo's van pers, radio en televisiemensen entreprijzen variërend van 15 tot 100 gulden en meer.

Roel van DUIJN wilde geen Duits praten, wel voor 200 gulden. Hierover waren de Duitse televisiemensen gepikeerd. De provo's verkochten hun reportages exclusief.-

Op 5 maart 1967 zijn twee Belgische Provo's vanuit Brussel per auto naar Amsterdam gereisd om er Nederlandse Provo's te ontmoeten.

Na hun aankomst werden zij op het "provo-schip" ontvangen door 15 Nederlandse Provo's waaronder Roel van DUIJN.

doc. 3-xxiii Belgische provo's worden ontvangen op Provoschip, 5 maart 1967.
In het kader van de beschikbaarstelling van documenten door de AIVD aan Roel van Duijn
door de AIVD nieuw vervaardigd document met de samenvatting van een BVD-bericht,
dat verder niet gelezen mag worden.

70 106043

Periodiek: *Mandorras*

7/8 '67

Datum:

CIRCULATIE

- 27 -

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerd nog t.k. aan
	dat.	par.	
P E B			

70 1061

Provo-beweging

Hoewel de provo-beweging op 13 mei werd opgeheven en daarmee naar het schijf de demonstratieve en provocerende activi provo-gedachte nog allerminst verdwenen. woord van de "geestelijke vader" van de kort geleden bij de uitgeverij "De Bezig "Het beste (slechtste) uit Provo". Daari "hou er rekening mee dat we subversieve : den, waarbij alle happenings en demonst: Ook schrijft Van Duyn daarin, dat Ministe baasd moet zijn als "na een tijd van afwe de ex-provo's weer zullen opduiken temide lieve revolutie, die in West-Europa binne

Aantekeningen:

... .. de reorganisatie van Provo.

90 106043

Provo-beweging

Hoewel de provo-beweging op 13 mei 1967 in Amsterdam officieel werd opgeheven en daarmee naar het schijnt ook een eind is gekomen aan de demonstratieve en provocerende activiteiten van die groep, is de provo-gedachte nog allerminst verdwenen. Dat blijkt o.m. uit een voorwoord van de "geestelijke vader" van de provo's, Roel van Duyn, in een kort geleden bij de uitgeverij "De Bezige Bij" verschenen boekwerkje "Het beste (slechtste) uit Provo". Daarin komt o.m. deze zinsnede voor: "hou er rekening mee dat we subversieve methodes zullen zoeken en vinden, waarbij alle happenings en demonstraties verbleken". Ook schrijft Van Duyn daarin, dat Minister-President De Jong niet verbaasd moet zijn als "na een tijd van afwezigheid uit de publiciteit, de ex-provo's weer zullen opduiken temidden van de woelingen van de

Date: 13 NOV 1969

Bijl.: _____

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BFA

Bijlage(n):

Afschr.:

BO: 73.646

Betreft: Massavergadering ASVA in de Aula.

Op 4-11-1969 waren in de middag rond 15.00 uur volgens vrij nauwkeurige telling 2100 studenten aanwezig in de Aula aan het Spui. Doel van de vergadering: de regering duidelijk maken dat noch de staf noch de studenten van de GU de nota-VERINGA aanvaardbaar achten. De bijeenkomst vond plaats in het kader van de voor 4 novemb door de ASVA uitgeschreven college-staking.

De voornaamste woordvoerders waren

_____ en later provo-raadslid Roel van DUYN. De vergadering verliep zonder incidenten, ondanks het feit dat hier en daar uit menigte om "actie" werd geroepen.

COPIE

(20-1-43)

PD 106043

PD 106043

10972724
ACD 10

Nr. 3272^d-2-1969

946521
3 november 1969

Onderwerp:
Vergadering in huize
"De Liefde"

V 106043

Op maandag 27 oktober 1969 heeft in huize "De Liefde Costakade 102, te Amsterdam, een vergadering plaats gevonden waar de agenda-punten van de komende gemeenteraadsvergadering is besproken.

Aanwezig waren ongeveer 13 personen, waaronder het gemeenteraadslid:

Van DUIJK, Roelof Hugo Gerrit, geb. te Den Haag, 20-1-1943 (bek

[Van DUIJK deelde de vergadering, die om 20.- uur b mede, dat hij in de eerstkomende vergadering van de Raad zou voor stellen om huizen te bouwen, die er als paddestoelen uitzien en d de daken van de auto's moesten worden voorzien van bakken met pla en bloemen.]

Hierna kwam het vraagstuk van het openbaar vervoer aan de orde. Er waren voorstellen om de tram geheel te laten verdwijnen en autobussen te gaan gebruiken. Deze voorstellen ondervo nogal wat tegenstand i.v.m. de luchtverontreiniging. Van DUIJK wa van mening dat de tram op een aparte baan moest rijden, zodat het overige verkeer geen hinder kon opleveren.

Verder werd een voorstel gedaan om alle auto's uit de binnenstad te weren met uitzondering van de auto's van openbar diensten en doktoren.

Gesproken werd over de afbraak van gebouwen in de stad. Men was van mening dat alle oude huizen moesten worden gespaard en op de lijst van monumentenzorg geplaatst diende te word

Dit was volgens de vergadering beter dan alle beto nen blokkendozen die thans werden gebouwd. Roel van DUIJK

deelde de vergadering mede dat eerstdaags door Raad een ontwerp zou worden aangenomen om bij Politie-verordening het slapen op de Dam onmogelijk te maken. Het merendeel van de Am damse bevolking is er echter voor dat een ieder op het monument k zitten, hangen of slapen. Er werd gesteld dat alleen de burgemees er iets aan wilde doen en dan nog onder druk van de minister en d vereniging van oorlogsslachtoffers.

De agenda werd verder in record tempo doorgenomen te ongeveer 23.- uur werd de vergadering gesloten. Einde.

=====

No. 113

C/V-3

in zijn geheel werden verboden.

Dit voorstel werd bekritici-
daar de publieke opinie zich tegen de kabouters zou ke-
bij het indienen van een dergelijke nota.

Volgens moest worden gezorgd voor ee-
goed werkend en gratis openbaar vervoer. Dan pas zou een groot ged-
te van de bevolking de auto's thuis laten.

Hierna deelde Roelof van DUYN mede, dat hij
een be-
zoek had gebracht aan Philips te Eindhoven, om te onderhandelen ov-
de brandstofvrije motor, welke door Philips is ontwikkeld. Door fu-
onarissen van Philips was hun medegedeeld, dat deze motor in Zwede
werd vervaardigd en dat er in 1972 op de Wereld Tentoonstelling ee-
exemplaar, ingebouwd in een autobus, zou rijden.

Nr. 51-E-2-1971

- 2 -

22 februari 1971

Volgens Van Duyn ligt het in de bedoeling, dat er
omstreeks 1975 10 autobussen, voorzien van dergelijke motoren, in het
verkeer zullen worden opgenomen.

Het Amerikaanse leger had ook interesse getoond, i-
het vervaardigen van een geluidloze tank. Philips was hierop niet ing-
gaan.

Van Duyn en de zijnen wilden nu een nota bij de ge-
meenteraad in dienen, die erop aandrong, dat in alle grote steden zo
spoedig mogelijke dergelijke voertuigen voor het openbaar vervoer wer-
gebruikt, zodoende het voorbeeld te geven tegen de uitbreiding van de
luchtverontreiniging.

Tot slot deelde Van Duyn mede, dat er op zaterdag
20 februari '71 een demonstratie zou plaats vinden bij de Sloterplas,
tegen de verontreiniging van het water, door de autowassers ter plaat-

Einde.

Nr. 13

G.V.K. - 5.

UITTREKSEL

~~ACDeCc~~
Voor: PD. 106043

Naam: DUIJN R.H.G. van

Afz: ID Amsterdam

Ref. nr. 41-2-1969

ACD-O.
Uit : ~~BBB~~
~~GGZ~~

Naam:

Dat.: 27-1-1970

ACD/Co985562

Aard v. h. stuk: sabotagetechniek

de nota van Roel van
DUIJN, inhoudende "Demokratie als afschrikingswapen", waarin o.m.
gesteld wordt dat de huidige Bescherming Bevolking niet meer
capabel zou zijn in de thans bestaande vorm. Roel van DUIJN zou
de BB omgeschoold willen zien tot een soort sabotage-dienst.
De "Volksuniversiteit" zal de ideeën van deze nota
uitwerken en verbreiden.

No. 41-2-1969

ACDI	905563
Dupl.	—
Num:	
Bijl.	—

Onderwerp:
Volksuniversiteit voor
sabotage etc.

Op zaterdag 24 januari 1970 heeft in het Mozeshuis aan het Waterlooplein te Amsterdam, een discussie- en werkbijeenkomst plaatsgevonden, in het kader van de onlangs opgerichte "Volksuniversiteit voor sabotage en pseudo-erotiek".

Te ongeveer 20.15 uur, werd de bijeenkomst geopend. Aanwezig waren ongeveer 80 personen, waaronder:

Van D U I J K, Roelof Hugo Gerrit, geb. te Den Haag, 20-1-1943 (be

hield een inleiding over sabotage, waarna een discussie op gang kwam. Tijdens deze discussie voerde Van D U I J K meest het woord, waarbij hij de toekomstige saboteur herhaaldelijk op zijn verantwoording wees. Hij stelde b.v. dat van overantwoordelijke militairen, verantwoorde mensen gemaakt diende te worden.

AURORA dd. 2-2-70

1. Volksuniversiteit voor sabotage

Naar aanleiding van het B-dagrapport van 30-1-1970 verzoekt N.BVD hetgeen zich afspeelt op deze Volksuniversiteit en in het bijzonder wat wij vernemen omtrent de sabotage-cursussen op te nemen in onze rapportage aan de Regering. In onze rapporten dienen ook de krentenberichten verwerkt te worden omdat gebleken is dat daar dikwijls overheen gelezen wordt.

Onderwerp:
Volksuniversiteit voor
sabotage etc.

287338
BUREAU

Op donderdag 29 januari 1970 heeft in het studente huis "Akhmatov", gevestigd Oudezijde Voorburgwal 268, te Amsterdam wederom een bijeenkomst plaats gevonden, uitgaande van de onlange opgerichte "Volksuniversiteit voor sabotage en pseudo-erotiek en andere vormen van democratisch verzet".

Aanwezig waren ongeveer 150 personen, merendeels studenten, waaronder:

Van Duijn, Roelof Hugo Gerrit, geb. te Den Haag, 20-1-1945, (beken

Alvorens men tot discussie overging deelde Van Duijn mede dat op 4 februari 1970 de sabotage-nota in de Gemeenteraad te Amsterdam zou worden behandeld. Hij verzocht de aanwezigen deze vergadering in grotengetale te bezoeken. Verder werd aangekondigd dat er iets moest gebeuren met het openbaar vervoer, b.v. de stempelautomaten buiten werking zetten door b.v. de kaartjes in te smeren met lijm, lak of andere kleefstof, zodat de ingesmeerde kaartjes aan het stempelkussen blijven hangen en het volgende kaartje niet wordt gestempeld. Ook kan men in groten getale zonder geldig plaatsbewijs in de tram plaats nemen en bij controle de tram niet verlaten. Men verwacht dan dat de politie deze passagiers uit de tram zal verwijderen, waardoor er geen mensen met de tram vervoer kunnen worden.

Hierna werd weer in groepjes gediscussieerd over sabotage in het algemeen.

Na ongeveer een half uur stond Van Duijn op en vro het woord. Hij zei: "Er is hier iemand aanwezig die een goed plan heeft en dit de aanwezigen wil mededelen"

Hierna sprong een jongeman op tafel, die voor stelde

om in Nederland een Oranje Vrijstaat op te richten. In deze staat kon een ieder ambtenaar worden of minister van een der departementen. Nederland zou dan een schiedunstaat worden waarmee nog wel contacten konden worden onderhouden. Volgende week zal deze staat worden

doc. 4-vii Plan voor de oprichting van de Oranjevrijstaat, 29 januari 1970. Dit bericht bevat een tendentieuze fout. Er zou een plan zijn gesmeed om de stempelautomaten van de trams buiten werking te stellen door lijm op de kaartjes te smeren. Een kreet die met het oog op gratis openbaar vervoer wel geslaakt werd, maar ook meteen verworpen. Dit laatste feit is de rapporteur 'vergeten te vermelden'.

510-70 M. 416 2 70 ID

Onderwerp:
Volksuniversiteit voor
sabotage etc.

Op donderdag 5 februari 1970 heeft wederom in het studentenhuis "Akhnaton", gevestigd Oudezijds Voorburgwal 268, te Amsterdam, een bijeenkomst plaats gevonden, uitgaande van de "Volksuniversiteit voor sabotage en pseudo-erotiek"

Aanwezig waren ongeveer 100 personen, waaronder:

Van DUIJK, Roelof Hugo Gerrit, geb. te Den Haag, 20-1-1943

Te ongeveer 20.- uur begon de bijeenkomst met het verdelen van de diverse ministeries van de "Oranje Vrijstaat" onder de aanwezigen. Van ieder ministerie was een kaart aanwezig, waarop men zijn naam kon plaatsen. Uit deze namen werden de diverse ambtenaren gekozen. Van deze gelegenheid werd weinig gebruik gemaakt. Door opmerkingen in de zaal kon bemerkt worden dat het oprichten van de "Oranje Vrijstaat" voor de meeste aanwezigen een ludieke aangelegenheid was.

Van DUIJK las vervolgens de eerste staatscourant voor en benoemde zichzelf meteen tot ambassadeur van deze staat in Nederland.

Te ongeveer 21.45 uur begaf iedereen zich naar buiten teneinde aanwezig te zijn op de Dam bij het planten van een Oranjeboom, als symbool van de nieuwe staat. _____ riep een ieder bijeen om uit zijn auto gras-plaggen in ontvangst te nemen om deze rond de boom neer te leggen. Op de Dam werden stenen uit het midden-terrein gehaald waarna een gat werd gegraven om de boom te planten. Toen de boom eenmaal stond werd er omheen een rondedans gemaakt, waarbij het nieuwe volkslied gezongen werd. (De Uil zat in de Olmen). Dit lied werd enkele malen herhaald, vooral het refrein Koek Koek. Omstanders dachten dat alles op boer Koekoek betrekking had. Op ongeveer 22.30 uur was het geheel beëindigd. Akties werden niet aangekondigd. Van een zekere _____ (vermoedelijk voorzitter van Akhnaton) n.g.o. werd nog vernomen dat er volgende maand politieke discussies in Akhnaton zullen worden gehouden. Onderwerp zal zijn: De politieke toestand in Nederland. Einde.

=====

C/V

FL. 10.000.-

BELONING...

VOOR HET LIJK

VAN.....

R. VAN DUYN

**STAATS GEVAARLIJKE
SABOTEUR-PROVOCATEUR**

G7

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.		988348	
Distr.: BFA		Datum: 23 FEB. 1970	
Afschr.:		Bijl.:	
		BO: 76.739	
		Datum rapport	
		18-2-1970.	

Betreft: bijwoning actualiteitencollege door Roel van DUYN.

70106048

Op maandag 9-2-1970 werd 's avonds in de Rijksuniversiteit te Groningen een actualiteitencollege bijgewoond, waar werd gesproken door Roel van DUYN, n.g.o. Aanwezig waren ongeveer 200 belangstellenden,

De indruk werd gekregen, dat de meeste aanwezigen uit nieuwsgierigheid naar de persoon van Van DUYN waren gekomen. Verschillen verdwenen voortijdig, terwijl anderen pas kwamen toen het collegereeds was begonnen. Het geheel maakte een "kolderieke" indruk en uit alles was te merken, dat van Van DUYN door de aanwezigen niet serieus werd genomen.

In zijn toespraak zette Van DUYN uit een, hoe volgens hem zij "Oranje Vrijstaat" er uit diende te zien. Volgens hem behoort zij "vrijstaat" een gedecentraliseerd radensysteem te krijgen, dat op democratische wijze tot stand dient te komen. Een vrijstaatsraad zal worden samengesteld uit departementen. Eén van deze departementen, het Volksdepartement voor Sabotage en van Macht en Geweld zal worden opgeheven zodra de "kaboutermaatschappij" de oude maatschappij heeft overgenomen. Van DUYN wees er verder op, dat er in zijn "kaboutermaatschappij" geen plaats zal zijn voor een leger. Zolang deze maatschappij nog niet verwezenlijkt is, raadt hij de aanwezigen aan om dominee te worden van de Universal Live Church, omdat dominees niet in dienst hoeven. Voorts keerde Van DUYN zich nogal tegen de hand over hand toenemende vervuiling.

Na afloop van de toespraak bestond er gelegenheid tot het stellen van vragen. De meeste vragen hadden geen serieus karakter, terwijl Van DUYN de enkele vragenstellers, die dieper op het door hem behandelde onderwerp ingingen, het antwoord meestal schuldig bleef.

ACDI/ 1.028.312
Dupl. _____
Datum: 13 NOV. 1970
Bijl.: _____

Verslag van een gesprek met discussie in "broodje cultuur" op de Technische Hogeschool Twente op maandag 2 november 1970 van 12.30 tot 13.30 uur.

Belangstelling: plm. 250 personen.

Onderwerp: Alternatieve behoeftebevrediging.

Spreker: "Opper"-kabouter Roel van DUYN. PD/106043

Het eerste half uur van de bijeenkomst vulde spreker met uitlatingen over alternatieve behoeftebevrediging, zoals de kabouters dit graag zouden willen. Geboekstaafd door onderzoekingen van de Franse geleerde Cousteau baseerde hij zijn verhaal over bijvoorbeeld het feit, dat de laatste tientallen jaren de helft van de levende wezens in de oceanen zijn verdwenen. Ook de onderwerpen zoals luchtvervuiling en geboortebeperving kwamen aan de orde.

Benzineauto's en hoogovens waren natuurlijk uit den boze. Volgens Van Duijn was de Oostzee reeds ergerlijk vervuild en was de Noordzee binnen afzienbare tijd aan de beurt. Voorts haalde hij enkele theorieën aan, die, zoals uit de discussie bleek, zich ze enigszins tegenspraken. Hij gaf hier dan een kort, soms ontwijkend antwoord op, waarna hij vervolgde met: "en verder".

Zo trok hij bijvoorbeeld de volgende vergelijking: "Wanneer er twee opvattingen of meningen zijn, waarvan de éne het tegengestelde is van de andere en de éne mening ophoudt te bestaan, dan is de andere mening ook gedoodverfd, want wanneer de kikkers uitsterven, dan is het ook met de ooevaars gedaan".

Verder werd er nog even gediscussieerd over het begrip "autoritair". Uiteindelijk kwam uit de bus, dat overal waar een beslissing werd genomen om iets aan een ander op te leggen van autoritair sprake is. Bijvoorbeeld: als er in 1942 een man zou zijn geweest bij Hitler met een revolver, dan kon hij twee dingen doen: Hitler dood schieten of niet.

Verbinding: 19.

No. 168'70 RJ.

Betreft: "Oranje Vrijstaat en de luchtvervuiling"

ACD/	995016
Dupl.	d
Datum:	16 APR. 1970
Bijl.	/

Datum: 13-4-70.

Op zaterdag 11 april 1970 werd bij proklamatie van de Oranje Vrijstaat Utrecht tot kabouterstad omgetoverd. In enkele plaatselijke dagbladen werd aangekondigd, dat dit heugelijke gebeuren op genoemde datum te 11.00 uur zou plaats vinden; start vanaf het jeugdoentrum "De Kargadoor", Oudegracht 36.

De weergoden waren niet op de hand van de kabouters, want om 11.00 uur stortregende het die zaterdagmorgen. Bang om nat te worden bleven de kabouters dan ook in hun hol. Om 11.30 uur waagde men het er op, ofschoon het toen nog niet helemaal droog was. Ongeveer 50 vreemd uitgedoste jongens en meisjes, in leeftijd variërend van 15 tot 25 jaar, trokken daarna in optocht via de Oudegracht naar de Stadhuisbrug, voorafgegaan door een jongeman met een bakfiets, waarop zich bussen verf, kwasten, stencils e.d. bevonden. De stoet werd begeleid door een vijftal persfotografen en enkele Journalisten, die op dit uur van de dag blijkbaar niets beters en nuttigers te doen hadden. Bij de Stadhuisbrug aangekomen begonnen enkele jongens en meisjes op het wegdek met verf te kladderen. Anderen verspreiden stencils van de "Oranje Vrijstaat" aan voorbijgangers. Op deze stencils kon men lezen, dat er "een boom op de Stadhuisbrug" werd geverfd. Met de beste wil van de wereld kon geen sterveling in het gekladder op het wegdek een boom ontdekken en bekijks oogstte deze moderne vorm van cultuuruiting dan ook nauwelijks. Het verkeer werd op sommige momenten danig gehinderd, want de verwers stoorden zich aan niets en niemand. Toen de "boom" klaar was werd door de kabouters een schuchtere poging ondernomen tot een rondedans en met het zingen van het lied "De uil zat in de olmen" was de plechtigheid ten einde. Utrecht was officieel tot kabouterstad uitgeroepen. Men vond het niet de moeite waard om daarna de rommel op te ruimen. Lege en half volle verfblikken bleven op de weg achter. Het toegangshek van het gemeentehuis was gedeeltelijk oranje geverfd en de stadhuisstoep was met verf besmeurd. Letterlijk lieten deze kabouters met hun departementen van reiniging (?) en van dienstverlening (?) de problemen voor de organisatoren van de actie "Houdt Uw stad schoon" op straat achter.

Vervolgens trokken de halzen in gesloten gelederen via de Oudegracht, de Bakkerstraat en de Lange Elizabethstraat naar het Vredenburg. In de Lange Elizabethstraat bleven de dienstverleners midden op de rijweg lopen, het autoverkeer en de wielrijders daarmee de weg versperrend. Door een en ander haalden zij zich de woede van het publiek op de hals en scheldwoorden vlogen over en weer. Op het trottoir van het Vredenburg, tegenover C & A verzamelden zij zich. Aldaar begonnen zij hun actie tegen de luchtvervuiling. Zij bonden daarbij een vlieseline-lapje voor hun mond, terwijl zij van deze mondlapjes aan het publiek uitdeelden. Op hun bakfiets plaatsten zij een paal met een bord, waarop een doodskop was getekend met het opschrift "girgas". Op geparkeerde auto's en bromfietsen plakten zij kleine papiertjes met de woorden: "Luchtvervuiler, je graaft je eigen graf". Ook hier werden stencils van de Oranje Vrijstaat aan het publiek uitgedeeld. Behalve de pers was er van de zijde van het publiek weinig belangstelling voor deze

datum bericht: 24 januari 1970

ACD/	985475
Dupl.	/
Datum:	28 JAN. 1970
Bijl.:	/

Onderwerp: Nederlandse spreker in de
Rijksuniversiteit te Gent (B)

Bijlagen : geen.

Op 27 januari 1970 te 20.00 uur, zal Roel van DUYN, gemeenteraadslid (voor probe) van de gemeente Amsterdam een spreektbeurt vervullen te Gent (B). Eén en ander zal plaatsvinden in Auditorium C van de Rijksuniversiteit, Blandijnberg, te Gent. Het onderwerp waarover van DUYN zal spreken betreft het: "Progressief gemeentebestuur". Van DUYN komt naar Gent op uitnodiging van de: "Radikaal Democratische Studenten".

De studentenorganisatie die van DUYN heeft uitgenodigd bestaat voornamelijk uit zogenaamde: "Radicalen", die voor het grootste deel afkomstig zijn uit Belgische confessionele politieke groeperingen.

R. G. Linnwarden

I.D. - FRIESLAND.

No. 465/1970.

COPIE	
Bestemd voor PD 106043	
Voorz. Inhoud. No. CO 1011239	
n. o. v. 0	
o.l.v.	o.v. egg
	Dat. i
	28.1

AAN: het Hoofd van de Binnenl. Veiligheidsdienst
te
's-Gravenhage.

Leeuwarden, 10 juni 1970.

Onderwerp: anti-autoritair congres
te Appelscha.

F	COPIE 1.011.239
	<i>de</i>
	11 JUNI 1970

Op 16- en 17 mei j.l. is te Appelscha, gemeente Ooststellingwerf, op het terrein van de "Stichting tot Vrijheidsbezinning" een anti-autoritair congres gehouden.

In verband met de zeer verbreide propaganda voor dit congres is deze meeting bezocht door plm. 500 personen (meest jongeren) uit allerlei groeperingen uit ons land, alsmede enkele Belgen en Duitsers.

Als spreker trad op:

he

kabouter raadslid Roel van DUIN.

Onderwerpen van bespreking en discussie waren:
buiten parlementaire acties; de communes; de associaties; de crèches
de oranje vrijstaat; het studentenverzet en de dolle mina's.

[Het geheel had een rustig verloop.]

e i n d e.

Onderwerp:

Aktie in Bijenkorf

Op donderdag 4 april 1974 is een demonstratieve bijeenkomst gehouden in het winkelmagazijn "De Bijenkorf" te Amsterdam

Doel van deze bijeenkomst was het ageren tegen de plannen van "De Bijenkorf" tot het bouwen van een parkeergarage.

De organisatie was in handen van een tiental aktiebuurtgroepen onder de naam "Amsterdam Autovrij".

Door middel van pamfletten was deze aktie aangekondigd waarbij als spreker zou optreden: Roel van Duyn,

Te ongeveer 20.- uur verschenen ongeveer tachtig jongeren in het bezit van spandoeken met leuzen, borden en kartonnen tekenen, eveneens van leuzen voorzien, in het magazijn "De Bijenkorf".

Alle leuzen hadden betrekking op het vrijmaken van Amsterdam van auto's.

De jongelui begaven zich naar de le verdieping van "De Bijenkorf", stapelden daar de kartonnen dozen op elkaar en vormden een kring met in hun midden hun woordvoerder, het gemeenteraadslid van de kaboutertpartij.

In een korte inleiding stelde de aanwezigen het doel van de bijeenkomst op de hoogte, namelijk het steeds onleefbaarder worden van de binnenstad hoofdzakelijk veroorzaakt door de vele auto's.

Om het standpunt van de directie van "De Bijenkorf" te vernemen nodigde de directeur van "De Bijenkorf" uit, in discussie te treden. Deze gaf aan de uitnodiging geen gehoor waarna onder grote hilariteit iemand zich als aandiende en in discussie ging met . In de pseudo werd herkend

Van D U Y N, Roelof Hugo Gerrit (bekend).

geboren 20 januari 1943.

ED 106043

Hetzelfde herhaalde zich toen wethouder uitnodigde aan de discussie deel te nemen. Ook de plaats van wethouder werd ingenomen door Van Duyn.

Kernpunt van de discussie was van de Bijenkorf geen autokorf te maken.

Het geheel had een ordelijk verloop en te ongeveer 21.15 uur waren alle aktievoerenden weer buiten het winkelbedrijf. Einde.

Nr. 13

C-Y-5

VAN DUIJN, ~~X~~ Roeland Hugo Gerrit, geboren te 's-Gravenhage
20 januari 1943, wonende Karthuizerstraat 14 huis te Amsterdam, (bekend
Oranje Vrijstaat.

Van Duijn, noemde de woningnood vooral een sociaal
probleem van de laagst betaalden. Hij kondigde voorts aan dat door de
Oranje Vrijstaat een vakbond zal worden opgericht en dat daartoe op
zondag 10 mei a.s. te 16.00 uur een vergadering is belegd in de Pieters
poort (Kabuiterstadhuis).

[Het geheel had een ordelijk verloop.]

Nr. 41e-2-1970

a dem

Onderwerp:
Volksuniversiteit voor
sabotage etc.

ACDI/	<i>989455</i>
Dupl.	<i>d</i>
Datum:	<i>25 FEB. 1970</i>
Bijl.	

Co 485562 1/1/2

Op donderdag 19 februari 1970 heeft in het B.B.K. ce-
trum, Nieuwe Herengracht 29, te Amsterdam, een bijeenkomst plaats ge-
vonden van de "Volksuniversiteit voor sabotage en pseudo-erotiek".

Aanwezig waren ongeveer 80 personen, waaronder:

Van Duijn, Roelof Hugo Gerrit, geb. te Den Haag, 20-1-1943

De avond stond in het teken van de opening van het
eerste biologisch dynamische-voedseldepot in de Tichelstraat 55 te
Amsterdam. Ir. _____, hoofdingenieur-directeur van het Staats-
beheer in Zuid-Holland en Zeeland tevens bestuurslid van de Stichting
Kwaliteitsonderzoek, gevestigd te Zeist hield een verhandeling over
mens en de plant en discussieerde daarna met de aanwezigen over de
mogelijkheid van een radicale ommekeer van de landbouw.

Te ongeveer 21.30 uur nam _____ het woord.
kondigde aan dat in "Tichelhaven", gevestigd Tichelstraat 55, te Ar-
sterdam, het eerste voedseldepot gevestigd zou worden. Van daar uit
wordt een "bakfietshuisaanhuishbezorgdienst" georganiseerd, zodat de
klanten onbespoten groenten en fruit aan de oranje bakfiets kunnen
kopen. Ook het inrichten van biologisch-dynamische eethuisjes kwam
ter sprake. Voor de mensen die er toch behoefte aan hebben kunnen
strooibusjes met D.D.T. op de tafels worden geplaatst. Voor de con-
le op het voedsel dacht _____ aan het stichten van een alternat-
keuringsdienst voor waren. Over deze zaken werd de gehele avond ge-
cussieerd, waarna te ongeveer 23.- uur het einde kwam.

Uitgereikt werd het informatie-bulletin van de Ora-
vrijstaat, waarvan een exemplaar is bijgevoegd benevens nog enig in-
formatie-materiaal van de Stichting Kwaliteitsonderzoek.
Einde.

=====

F

ACDI/ 989476
Dupl. _____
Datum: 3 MAART 1970
Dij: _____

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BVO/g - BFA-AD.	Bijlage(n):
Afschr.:	BO: 77022

Betreft: Bijeenkomst "Amsterdam-Kabouterstad".

Op vrijdag 13 februari waren in een der zalen van "AKHNATON" plm. 200 mensen bijeen om te luisteren naar de woorden van Roel van DUIN (bek.) en zijn "ministers". Onder de aanwezigen bevond zich een aantal BBK-leden en een groot contingent (meer dan de helft) oudere arbeiders. De rest bestond uit studenten. Bij de aanvang werd medegedeeld, dat de "Oranje Vrijstaat" niet over een eigen ruimte beschikt, en dat de gastvrijheid die men nu nog in "AKHNATON" geniet, ten einde loopt. Om te weten waar de eventuele (niet zeker was nog of die zou doorgaan) volgende bijeenkomst zal plaatsvinden, dient men de FJG te bellen. Het is namelijk mogelijk dat de FJG ruimte ter beschikking wil stellen.

In de loop van de avond kwamen de verschillende "ministers" van "Amsterdam-Kabouterstad" aan het woord. Zij gaven een overzicht van de activiteiten van hun eigen departementen: "landbouw" bijv. legt zich toe op het aan de markt brengen van onbespoten groenten en fruit. De "minister van sabotage" vertelde dat zijn departement gastvrijheid geniet bij de Bond van Dienstweigeraars.

Een stemming onder alle aanwezigen wees uit, dat men geporteerd was voor het deelnemen aan de Gemeenteraadsverkiezingen onder de naam: "Amsterdam-Kabouterstad". Op de kandidatenlijst van deze partij zal Roel van DUIN bovenaan staan. Het werd nl. van belang geacht dat Van DUIN - die thans reeds in de Raad zitting heeft - zijn rol voortzet van "spion voor de alternatieve staat". In de Amsterdamse Gemeenteraad hoort Van DUIN dingen die zgn. "geheim" zijn en die hij meent naar buiten te moeten brengen.

Als één van de doeleinden van "Amsterdam-Kabouterstad" werd genoemd het weren van alle verkeer uit de binnenstad. Men wilde dit doen zo gauw het mooi weer is. Men denkt de actie een dag te kunnen volhouden.

F 97/291

X

Depl.	_____
Datum:	29 APR 1970
Dijl.	_____

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.	
Distr.:	ACP - BFR - B054
Afschr.:	1
Bijlage(n):	
RO:	1000

Betreft: Openbare scholingsavond, georganiseerd door de KBN (P-I) op 20 april 1970 in De Brakke Grond te Amsterdam.

Er waren 75 à 90 belangstellenden in de zaal die in feite berekend is 50 personen.

Tijdens de scholing die evenals de vorige keren onder leiding stond van Nico SCHREVEL (18-9-1933) werd de vraag gesteld wat het standpunt van KEN is ten aanzien van Roel van DUIJN en zijn Oranje Vrijstaat.

SCHREVEL antwoordde met grote nadruk dat Van DUIJN een gevaarlijk figuur is. Met zijn ludieke optreden speelt hij de reactie in de kaart. En hij zou toch beter moeten weten. Onder Van DUIJN's aanhang bevinden zich o getwijfeld echt progressieve elementen. Toen een vragensteller liet blijken het niet met SCHREVEL's veroordeling van Van DUIJN eens te zijn herhaalde deze echter nadrukkelijk dat Van DUIJN een "erg gevaarlijk figuur" is.

COPIE	
Bestemd voor:	
PD 106043	
Voor origineel zie:	
CO 996.291	
in PD 21698	
o.v.v.	gevoegd
	Det.:
	par.:

1011372

Doc.:	10 JUN 1970
Bijl.:	

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.:	BVO/G BFA	Bijlage(n):	
Afschr.:		BO:	106043

Betreft: Kabouteractie te Amsterdam.

In het kader van de gemeenteraadsverkiezingen, welke op 3-6-70 zullen plaatsvinden hebben de kabouters hun centraal bureau voor de verkiezingscampagne gevestigd bij de Athenaeum boekhandel (Polak) aan het Spui te Amsterdam.

In het souterrain lagen vele pamfletten, posters, verkiezingsbiljetten op hun plakbeurt te wachten. Onder de verzamelde menigte bevonden zich o.a. Roel van DIJK

106043-

CC
99 106043
1011372
0
Cont.
par.

raad vragen bij de wijkbesturen of verenigingen maar wat te doen indien men zich waar moest maken in de tweede kamer.

Inmiddels arriveerde in de vergadering:

2

(bekend)
(bekend)

Gepland was ook voor deze avond een verstoring van het toneelstuk "Vrijdag" van Hugo Claus, welk toneelstuk zou worden opgevoerd in de Stadsschouwburg. Deelde mede dat de aktiegroep "Toemaat" die avond niets had ondernomen en dat de aktie was uitgesteld in verband met tekort aan tijd en voorbereiding.

Hierna nam R het woord en las een verklaring voor ingediend door de dertien aanwezige Amerikanen. Van deze verklaring was niets te verstaan omdat een groepje achter in de zaal, waaronder N en de Duitser l bommetjes aan het afsteken waren en daarbij in discussie waren met ia, over het feit dat en zij wel uit de raad zouden willen, waarbij ook ter sprake kwam dat in, één der open gevallen plaatsen zou gaan innemen. Volgens ging er voor haar te veel tijd in zitten in haar functie als gemeenteraadslid en was men in dit college te lang bezig met een bepaald onderwerp.

Na nam een Amerikaan het woord en vertelde het verhaal over de gebeurtenissen in het "People Park" in de U.S.A. Ook deze uiteenzetting werd verstoord door het gooien met rotjes en bommetjes.

Na dit verhaal demonstreerde een Amerikaan, die een zeer kleurrijk pak droeg, hoe men in enkele ogenblikken en op een zeer eenvoudige manier in trans kon raken de zogenoemde "Kick". Men moest heel diep adem halen en de lucht langzaam laten ontsnappen tussen de tanden zodat een sissend geluid te horen viel. Dit moest men vijftien keer herhalen om goed in trans te geraken. Bovendien moest men in een grote kring gaan staan, elkaanders handen vasthouden en de kring niet verbreken. Ongeveer 25 kabouters en de aanwezige Amerikanen vormden een kring en men begon deze capriolen uit te halen. Na afloop had geen enkele kabouter een "Kick" terwijl de Amerikanen vreemd met de ogen knipperden.

Het volgende punt van de agenda was de aktie Pandverbeuren. Deelde mede dat enige weken de panden van de AMRO bank op de korrel zouden worden genomen. Hij kondigde een aktie aan gericht op de panden van de AMRO bank aan de Bilderdijkstraat. Spandoeken en vlaggen stonden al klaar om aldaar te worden gebruikt. Vier kabouters gaar de panden binnen, aldus l, via de balkons, zodat geen dichtgetimmerde deuren geforceerd behoeven te worden. De politie kan dan niet zoals altijd gebeurt aan de pers vertellen dat er vernielingen zijn aangebracht. l, vroeg de kabouters geen lawaai te maken daar er in die buurt nogal wat kinderen wonen die door teveel leven wakker zouden worden met het gevolg dat men de buurtbewoners tegen zich krijgt inplaats van mee.

Te omstreeks 22.30 uur verscheen een veertigtal kabouters voor de panden in de Bilderdijkstraat. De meergenoemde Duitser klon als een kat via de regenpijp omhoog en wierp vanaf het dak een spandoek naar beneden. Door het geschreeuw werden de buren opgealarmeerd en enige ogenblikken later verscheen er politie in lunter die vrachtwagen l te arresteren aangezien deze mensen bezig waren de panden van de AMRO bank te beschilderen met leuzen als "AMRO-Bank" en "Pandverbeuren". Zij werden door een groep kabouters ontzet en even later verscheen de M.D. ten tonele, die direct werd bijgestaan door de buurtbewoners. De aktie werd toen beëindigd. Binde.

VEILIGHEIDSDIENST
VAN HET
KONINKLIJK HUIS

ACD/ 1027009
Dupl.
Datum: 29 JAN. 1971
Bijl.: /

AAN: het Ministerie van Binnenlandse Zaken,

President Kennedylaan 25

's-GRAVENHAGE. -

Uw kenmerk	Uw brief van	Ons kenmerk 2603 - 71	PALEIS SOESTDIJK , 28 januari 1971 tel. 02154-2841
------------	--------------	--------------------------	---

bijlagen: eem

onderwerp: Verspreid pamflet.

Hierbij doe ik UHoogEdelgestrengede toekomen een pamflet van de "Kabouters", dat verspreid werd door Roel van Duin op de ontvangst, die door H.M. de Koningin werd gehouden in het Paleis op de Dam te Amsterdam op 21 januari j.l., waarbij van Duin in zijn functie als raadslid aanwezig was.

Het Hoofd van de Veiligheidsdienst/
van het Koninklijk Huis,

Kr. 41111-2-1970

996610 3A

1 MEI 1970
Bijl:

Onderwerp:
Volksuniversiteit voor
sabotage etc.

Op donderdag 23 april 1970 heeft een vergadering v
de "Volksuniversiteit voor sabotage en pseudo-erotiek" plaatsgevon
in het gebouw van de B.B.K., aan de Nieuwe Herengracht 29, te Amst
dam. Aanwezig waren ongeveer 200 personen, waaronder:

Van DUIJF, Roelof H.G. geb. 20-1-1943 *R.D. 10/6/73*

(bekend)

centrum aan de Kloveniersburgwal, te Amsterdam in gebruik te nemen als wekelijks vergaderlokaal. Besloten werd eerst om dit gebouw aan de je zante te vragen. Want het niet gegeven dan zal de zaak aan het ministerie voor volkshuisvesting worden gegeven om plannen te maken voor bezetting.

Medegedeeld werd dat de DO het wettig betaalmiddel in de Oranje Vrijstaat een tegenwaarde heeft van f. 3.- per 585/1000e gram. In vier winkels wordt de DO als wettig betaalmiddel geaccepteerd, te weten: Fifth Dimension, Gasthuismolensteeg 12, Rarekiek, Runstraat 31, De Mol en Eekwa Consoles, Egelantiersstraat 224 en de firma SCHOCOL op het Rokin, nummer niet bekend.

Opgericht zal worden een alternatieve kledingindustrie waar gemakkelijke kleding vervaardigd en verkocht zal worden.

Het departement voor sabotage tegen nacht en geweld deed mededeling van de op woensdag 11 maart gehouden actie in de Juliana van Stolbergkazerne te Amersfoort. Vernood werd dat de zaak verraden was omdat het geheel zo mooi verliep en de marechaussee zo vriendelijk was.

In verband met het verraad in de bakfietsaffaire werd gevraagd of de BVDers in de zaal op wilden staan. In de gespreken hierover werd gesteld dat in feite spionage werd gepleegd ten opzichte van de Oranje Vrijstaat.

hield nog een betoog over het wel of niet anarchist zijn van Van DUIJN.

gaf een uiteenzetting over de Black Panthers en een verhandeling over het al of niet toelaten van _____. Zij riep op tot steun aan de op zaterdag 14 maart 1970 te houden demonstratie van "De Vrijheidsschool".

Door het departement van milieuverontreiniging is een adhesie-telegram gestuurd naar Ce Thant i.v.m. het bijeenroepen van een congres over milieuverontreiniging in 1972 in Stockholm. Einde.

Onderwerp:

Vergadering kabouters
in Utrecht.

Op zaterdag 13 februari 1971, heeft in het "Centrum 't gevestigd Stationsstraat 4, te Utrecht, een bijeenkomst plaatsgevond van verschillende kabouters uit Nederland, i.v.m. de komende tweede merverkiezingen. Aanwezig waren ongeveer 20 personen, waaronder:

Van DULJN Roelof H.G. geb. 20-1-1943

Het onderwerp van de bijeenkomst bestond hoofzakelijk uit het samenstellen van een lijst van kandidaten voor de komende verkiezing van leden voor de tweede kamer.

Er werd een tijdelijke lijst samengesteld waarop zowel mannen als vrouwen voorkwamen. Men vond dit belangrijk daar vrouwen soms meer invloed hebben dan mannen.

Van DULJN kwam met het voorstel om een campagne te gaan voeren met paard en wagen langs de verschillende kaboutersteden.

De afdeling Utrecht van Oranje Vrijstaat blijkt op dit moment f.550- in kas te hebben.

Het grootste deel van de vergadering werd besteed aan het zoeken naar geschikte kandidaten voor de op 28 april aanstaande te houden tweede kamer verkiezingen.

Men moet 30 mensen voor deze lijst zien te vinden, maar het probleem is dat de meeste kabouters zich niet "capabel genoeg achten" voor deze taak. Naast de serieuze kandidaten die boven aan de lijst komen te staan vult men de lijst verder aan met mensen die hopen nooit gekozen te worden.

Roel van DUYN stelde voor de zoveelste keer niet in de tweede kamer te willen zitten. Andere kabouters brachten daar tegen in dat "Roel van DUYN" a.h.w. een synoniem is voor het begrip "kabouters" en uit dat oogpunt gezien dient zijn naam in ieder geval als symbolische trekpleister op de lijst te worden vermeld.

In hoeverre deze opmerking door Roel zelf is voorgekauwd is moeilijk te zeggen, maar een feit blijft dat Roel van DUYN zelf niet helemaal ongenegen staat t.o.v. een eventuele Re-kamerzetel.

kwam met het idee om de mensen die zich voor de lijst beschikbaar hebben gesteld een rondreis te laten maken langs alle kaboutersteden in Nederland, teneinde betere contacten te leggen met plaatselijke kabouters en aldus een achterban te kweken.

Tot de serieuze kandidaten van de lijst kunnen worden gerekend:

Voorts stelde het echtpaar , als alternatief voor de verloren bijeenkomst van die middag, hun woning beschikbaar voor een door kabouterlijsttrekkers te houden werkweekend op 20 en 21 februari aanstaands. De lijst met tweede kamercandidaten - zo werd besloten - wordt voorlopig tot een week voor de verkiezingen geheim gehouden om enerzijds het verrassingseffect te vergroten en anderzijds om eventuele negatieve persberichten te voorkomen.

Verder werd nog gesproken over de niet aanwezige uit Limburg (ngo) en die men op sociale gronden niet geschikt achtte voor enig vertegenwoordigend werk.

Oranje Vrijstaat zoekt verder mensen die wonen in de agglomeratie van het Rijnmondgebied.

G E Z I E N :

Nr. 41-tt-2-70

Onderwerp:
Volksvergadering van de
Oranje Vrijstaat op
30 juli 1970.

F	ACDI 1017362.
	Datum: 7 AUG. 1970
F	Bijl: <u>Van de Oranje</u>

COMI
 PD 106043
 10107362
 Actio

De Volksvergadering van de Oranje Vrijstaat, gehouden op donderdag 30 juli 1970, heeft plaats gevonden in het gebouw van de B.B.K., gevestigd Nieuwe Herengracht 19 te Amsterdam. Te ongeveer 20.30 uur, waren ongeveer 35 personen aanwezig, waaronder:

DUIJN, Roelof Hugo Gerrit, van 20.1.43 bekend 1060

Van Duijn, pas terug van vakantie, wa
sindsvele weken weer aanwezig op de Volksvergadering.

R.P. Amsterdam

Verbinding No. 101.

No. 2163/49-71-

Betreft: Nieuwe uitgave van Reel van DUIJN
en de zijnen.

Bijlagen: 1.

F	ACD/ 1072613
	Dupl. <i>2</i>
	Datum: 13 DEC. 1971
F	Bijl.: <i>1</i>

Wellicht ten overvloede nog: ik U hierbij doen toekomen een copie van een artikel uit de "Nieuwe Noordhollandse Courant" van 3-12-1971.

(Eliksens het gestelde in dat artikel over ^{RD 106043} Roel van DUIJN en zijnen sinds kort een nieuw blaadje uit, getiteld "De Paniekzaaier" Volgens genoemd dagblad wordt er op de voorpagina van het eerste nummer aandacht geschonken aan het uiteenvallen van de Hebuter-beweging.)

Voor het overige nog: ik U verwijzen naar de bijlage.

Amsterdam, 8 december 1971.

21/2
Roel van
DUIJN

113474

F

Discussiebijeenkomst over het thema "Het winststelsel", georganiseerd door het H.T.K., op maandag 26 februari 1973, in het politiek café "De Geus", Kleine Houtstraat 40 te Haarlem.

Spreker is Roel van DUIJN. Onderwerp "Oude en nieuwe leefvormen".

Sprekend alsof hij in een droomwereld leeft, "wauwelt" van DUIJN zonder meer een eind weg, zonder het feitelijke onderwerp te benaderen. Nadat hij ongeveer vijftientig minuten gesproken heeft, vraagt een vrouw uit de zaal: "Roel, wanneer begin je nou aan je eigenlijke onderwerp?". Roel kijkt ietwat wezenloos en zegt het niet te begrijpen. De vrouw: "Je zou toch spreken over oude en nieuwe leefvormen en daar hoor ik maar niets van".

Van DUIJN begint met te stellen, dat nadenken over een betere wereld een utopie is en laat dan verder horen, dat utopisch denken nodig is om tot een positief antwoord te komen. Verder weet spr. te vertellen dat in grote lijnen de situatie zo is in de wereld, dat we in het noorden te doen hebben met leefvervuiling en in het zuiden met honger. De stilzwijgende politiek van de grote mogendheden is: "Laat ze maar verhongeren daar in het zuiden". Vergroting van de verhogering wordt veroorzaakt door uitvoer van wapens naar die landen en import van grondstoffen uit die landen.

Milieuverontreiniging is niet nodig als we maar knappe koppen hadden. Er zijn wel een paar progressieve studenten, die hier en daar op een technische hogeschool of universiteit in het geheim daar wat aan proberen te doen, maar de wetenschapsbeoefening staat in dienst van de grote ondernemingen en deze bepalen het wetenschappelijk beleid. Dat is het geval in de kapitalistische- en in de totalitaire samenleving. Zij die een titel behaalden zijn in dienst van de groten. De macht die de groten hebben is niet door verkiezingen te breken. Wij zijn kinderen van de technocratie en onze vader is de technogigant. Een monsterachtige reus. Zijn hoofd is een computer, zijn buik de landbouwmachines en zijn voeten zijn de autowegen.

Wij buiten de natuur uit middels de technologie. We knippen het "electrisch" maar aan alsof het niets is en honger of niet, er wordt geconsumeerd zonder dat men zich dat bewust is. We lijden aan een soort krankzinnigheid. Voortdurend oorlogvoeren tegen de natuur is de meest doodgewone zaak van de wereld.

Alleen door een soort van wedergeboorte kun je daaraan ontkomen.

Spr. heeft de laatste tijd daar veel over nagedacht. Hij is tot de conclusie gekomen dat Jezus wel degelijk gelijk heeft als Hij zegt, dat de mens het Koninkrijk der Hemelen moet trachten te verwerven.

Spreker ziet de oplossing in het aanwenden van zonne-energie en molens voor het verkrijgen van wind voor energie. Studenten zoeken daarnaar. Geen flats maar ieder mens een huis, dat kost minder geld en minder grond (???). De muren dienen

Onderwerp:

Aktie in Bijenkorf

Op donderdag 4 april 1974 is een demonstratieve bijeenkomst gehouden in het winkelmagazijn "De Bijenkorf" te Amsterdam.

Doel van deze bijeenkomst was het ageren tegen de plannen van "De Bijenkorf" tot het bouwen van een parkeergarage.

De organisatie was in handen van een tiental aktiebuurtgroepen onder de naam "Amsterdam Autovrij".

Door middel van pamfletten was deze aktie aangekond waarbij als spreker zou optreden: Roel van Duyn,

Te ongeveer 20.- uur verschenen ongeveer tachtig jongeren in het bezit van spandoeken met leuzen, borden en kartonnen en, eveneens van leuzen voorzien, in het magazijn "De Bijenkorf".

Alle leuzen hadden betrekking op het vrijmaken van Amsterdam van auto's.

De jongelui begaven zich naar de 1e verdieping van "De Bijenkorf", stapelden daar de kartonnen dozen op elkaar en vormden een kring met in hun midden hun woordvoerder, het gemeenteraadslid van de Kabouterpartij.

In een korte inleiding stelde de aanwezigen het doel van de bijeenkomst op de hoogte, namelijk het steeds onlebaarder worden van de binnenstad hoofdzakelijk veroorzaakt door de vele auto's.

Op het standpunt van de directie van "De Bijenkorf" te vernemen nodigde de directeur van "De Bijenkorf" uit, in discussie te treden. Deze gaf aan de uitnodiging geen gehoor waarna onder grote hilariteit iemand zich als aandienende en in discussie ging met . In de pseudo werd herkend

Van D U Y K, Roelof Hugo Gerrit (bekend).
geboren 20 januari 1943. PD 106043

Hetzelfde herhaalde zich toen wethouder uitnodigde aan de discussie deel te nemen. Ook de plaats van wethouder werd ingenomen door Van Duyn.

Kernpunt van de discussie was van de Bijenkorf geen autokorf te maken.

Het geheel had een ordelijk verloop en te ongeveer 21.15 uur waren alle aktievoerenden weer buiten het winkelbedrijf.
Einde.
Nr. 113

C-Y-5

TD Koelman Duijn

TD 106043

ek: De Telegraaf

14-9-1974

CIRCULATIE

ger houden dan dagen

GEZIEN

Volgens geadresseerde

dat. par. nog t.k. aan

agen:

BFA/BZ

ROEL VAN DUIJN EN ZIJN TIEN VERSNELLINGEN

door Jacques Fahrenfort

AMSTERDAM, zaterdag

ROEL VAN DUIJN, u weet wel, die ex-kabouter en anarchist, die jarenlang de ingewikkeldste ongein bedacht om politie en alles wat maar even op een autoriteit leek het bloed onder de nagels vandaan te zuigen, voor wie macht het toppunt van boosaardigheid en verwording was, die een gloeiende hekel had aan bestuur van mensen over mensen, die Roel van Duijn is nu wethouder van Amsterdam. „Ik behoor nu tot de soort waaraan ik altijd zo de pest heb gehad”, zou Vredeling zeggen.

Maar dat is natuurlijk onzin. Het is heel wat anders als je als minister van Defensie allergisch bent voor uniformen, dan dat je als anarchist wethouder wordt van een stad die op het randje van de chaos en anarchie balanceert. De één loopt met een klap tegen een paar levensgrote frustraties op, de ander krijgt de droomfunctie die hem in staat stelt zijn (anarchistische) idealen in werkelijkheid om te zetten.

Nogal een verschil. Nee, de zorgen die ik mij om Roel van Duijn maak hebben een veel diepere oorzaak. Hij heeft de auto met chauffeur die bij zijn functie hoort geweigerd en heeft een fiets gevraagd. Dat is goed. Maar hij eiste een fiets met tien versnellingen en dat is niet goed, sterker nog, het is afschuwelijk. Een fiets met tien versnellingen, ik wist niet eens dat die dingen bestonden. Het is in ieder geval een Rolls Royce onder de fietsen.

leen het stuurleertje heeft, terwijl die fiets nog bene niet eens van hem, maar van de Amsterdamse gemeenschap is? En als ik die fiets dat toch pik, waarschuwt Roel dan de politie?

Schulden

Het zijn kwellende vragen en nu ik er nog eens over nadenk, geloof ik ineens niets met van dat mooie verhaal over zijn wethoudersalaris van pak weg f 80.000 in het jaar. Daar gaat hij eerst zijn schulden van betalen, zegt hij. Maar wie zijn die geldeisers? Zijn moeder? De kroegbaas? Of de een of andere stinkende, kapitalistische bankinstelling? Moet hij zo nodig me gemeenschapsgeld de zakken spekken van een van geld bulkende bankier?

Verder zegt Roel van Duijn: „Er gaat van de salaris ook veel belasting af, vrees ik.” Moet een man met een dergelijk inkomen zich beklagen over de hoge belastingen?

O ja, wat er dan nog overblijft van het salaris en waar Roel en zijn gezin geen raad mee weten, gaat in de partijkas. Maar hij zwijgt in alle talen over de hoogte van die afdracht. Roel zijn verhaal stinkt de pan uit en er valt niets in te beluisteren van de heilige nivelleringsgedachte, waar hij zo door was gegrepen voor hij aan de macht kwam.

Van Stiphout

Maar de grootste giller kwam deze week van Van Stiphout, directeur van de Wiardi Beckman Stichting, het wetenschappelijk bureau van de P.v.d.A. Van Stiphout toonde trots zijn nieuwe geesteskind aan den volke. Het was een rapport waarin het arbeiderszelfbestuur wordt bepleit naar het Joegoslavische model.

Het thema is bekend. De hoogste macht in de onderneming aan de gekozen personeelsraad, waaraan iedereen verantwoordelijk is. Gelijke monniken gelijke kappen. Het is een politieke publicatie die vanuit een

Bezitstrots

door J. v. D. van Duijn wethouder op dienstfiets op, september 1974

UITTREKSEL

~~ACD-O~~
Voor: PD. 106043

Naam: DUIN, R.H. van

Afz.: ID Utrecht

Ref. nr.: 397/74

ACD-O
Uit: ~~PD~~
~~CD~~

Naam:

Dat.: 5 juni 1974

ACD/Co 1183098

Aard v. h. stuk: Rapport betr. de Federatie van Vrije Socialisten

In : een lijst van
publikaties die verkrijgbaar zijn bij Anarchistische Uitgaven,

kent PD-houder als volgt

voor:

Roel van DUYN - Anti-autoritaire aantekeningen

100 A 09 M

geanne
in PD Roel van
Duijn
PD 106045

BFA/130

Roel van Duijn weigert betaling Kalkarheffing

AMSTERDAM, 25 sept. — De kersverse wethouder van gemeentebedrijven van Amsterdam, Roel van Duijn, heeft geweigerd om de zogenaamde Kalkarheffing, waaruit de Nederlandse bijdrage in de bouw van de snelle kweekreactor in het Westduitse plaatsje Kalkar wordt bekostigd, te betalen.

Omdat de gemeente Amsterdam de heffing niet, zoals in de rest van Nederland gebeurt, doorberekent aan de elektriciteitsverbruikers, maar het verschuldigde bedrag bekostigt uit de algemene middelen, heeft Van Duijn het door hem verschuldigde bedrag afgetrokken van zijn aanslag inkomstenbelasting.

In een brief aan minister Lubbers heeft wethouder Van Duijn zijn bezwaren tegen de atoomreactor en de Nederlandse deelneming hierin, uiteengezet, wat hij trouwens ook al had gedaan toen hij nog geen wethouder was en participeerde in een van de actiegroepen tegen Kalkar.

„Evenals alle Amsterdamse belastingbetalers wordt ik indirect gedwongen tot medewerking aan dit levensgevaarlijke project. Ik kan niet anders dan me daartegen verzetten”, aldus Van Duijn.

„Anders dan ten tijde van zijn eerste brief is het nu zijn dagelijkse plicht de wet te onderhouden. De consequenties daarvan heb ik in het algemeen aanvaard, maar in de gevaren van Kalur heb ik me teveel verdiept dan dat ik zonder een gevoel van corruptie de Kalkarbelasting kan betalen”, schrijft de wethouder aan de minister.

Periodiek: *NRC Handelsblad*

Datum: *25-9-1974*

CIRCULATIE

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerde nog t.k. aan
	dat.	par.	

Aantekeningen:

Jaar 2007
Afdeling 1
Nummer 85
Publicatiedatum 28 februari 2007

Onderwerp

Beantwoording schriftelijke vragen van het raadslid mevr. Sargentini van 12 januari 2007 inzake een open brief van Roel van Duijn aan de Burgemeester betreffende zijn ontvoering in 1970 in verband met uitreiking Koninklijke onderscheiding.

Amsterdam, 23 februari 2007

Aan de Gemeenteraad

Het raadslid mevr. J. Sargentini heeft op 12 januari 2007, op grond van artikel 42 van het Reglement van Orde voor de Gemeenteraad, de volgende schriftelijke vragen tot het College van Burgemeester en Wethouders gericht:

Inleiding.

Op 12 december 2006 stuurde Roel van Duijn, deelraadslid voor GroenLinks in Oud Zuid, voormalig raadslid en ex-wethouder, een open brief naar de burgemeester over de uitreiking van een koninklijk lintje aan de heer Kick Koster in 2004. De heer Van Duijn schrijft in zijn brief dat hij in 1970 ontvoerd is door de heer Koster en twee anderen. Zij hebben hem toen een nacht in België vastgehouden. Van Duijn was destijds raadslid voor de Kabouterpartij. De heer Van Duijn heeft nooit geweten wie deze ontvoerder was, maar herkende de heer Koster onlangs op televisie. De ontvoering is ondertussen verjaard.

De heer Koster stond bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen op de kandidatenlijst van Mokum Mobiel.

De heer Van Duijn is van mening dat de heer Koster op grond van zijn daad niet in aanmerking dient te komen voor een Koninklijke onderscheiding en schrijft in zijn brief aan de burgemeester: 'U kunt zich waarschijnlijk voorstellen dat het mij kwetste toen ik, via internet, tot de ontdekking kwam dat degene die mij jaren nachtmerries bezorgd heeft een onderscheiding heeft ontvangen uit handen van de voorzitter van een raad, die terecht en met overtuiging pleit voor het tegengaan van geweld. Ik stel u dan ook voor de uitgereikte onderscheiding aan de heer Koster terug te nemen. Op grond van zijn aandeel in een daad van terreur, die alsnog aan het licht gekomen is.'

Op grond van het vorenstaande heeft vragensteller, namens de fractie van GroenLinks, de volgende vragen aan het College van Burgemeester en Wethouders gesteld.

Is het College bereid en in staat de wens van de heer Van Duijn in te willigen en de onderscheiding terug te nemen, of althans publiekelijk afstand te nemen van de eervolle onderscheiding?

Antwoord: Neen.

In de eerste plaats gaat het om een Koninklijke Onderscheiding en niet om een gemeentelijke onderscheiding – het College van Burgemeester en Wethouders is hiertoe niet bevoegd.

Ten tweede, heeft voorafgaand aan de uitreiking van deze Koninklijke Onderscheiding de daarvoor gebruikelijke controle in de algemene documentatie registers plaatsgevonden en daar kwam de heer Koster niet in voor.

Of er achteraf, reden zou kunnen voor de bevoegde instanties zijn om de Koninklijke Onderscheiding in te trekken is vooralsnog niet gebleken. De heer Van Duijn heeft weliswaar aangifte gedaan, maar uit navraag bij de Regiopolitie Amsterdam-Amstelland is gebleken dat daarbij de naam van de heer Koster niet is genoemd.

Burgemeester en Wethouders van Amsterdam,

E. Gerritsen, secretaris

M.J. Cohen, burgemeester

AURORA
=====

OCHTENDBESPREEKING op vrijdag 14 februari 1975.

Aanwezig: H.BVD - PH.BVD - H.B - H.C - H.D - H.E - H.TD - HK

Afwezig : - - -

Bomaanslag in Amsterdam

H.B deelt mede, dat dank zij onze informaties hedennacht om 2.00 uur bomaanslag verhinderd is op het metrostation Bijlmermeer. Aangehouden werden drie rechts-extremistische figuren
Intellectuele dader van deze aanslag is Lewin, wiens relatie met de Oostduitse inlichtingendienst in dit verband interessant is.

activiteiten van de heer M. LEWIN

De poging tot een bomaanslag in de nacht van 13 op 14 februari 1975 op een gedeelte van de metro-bouw in Amsterdam-Bijlmermeer leidde tot de arrestatie van o.m. M. LEWIN. Het zou in de bedoeling van LEWIN c.s. hebben gelegen de schuld van deze bomaanslag te werpen op een aantal (linkse) organisaties die op 15 februari 1975 in Amsterdam demonstreerden tegen de bouw van de metro.

20/A

ST

Nr 80.387.u

F
AAN: HOOFD B.V.D. **13/4998**
 datum 28 FEB. 1977
 DATUM: 23 februari 1977
 b. _____ d. _____

Datum bericht : 18 februari 1977
 Bron : Nieuwsblad van het Noorden
 dd. 27-1-1977.
 Ondernomen acties :

Onderwerp : Vestiging in Veale van H.N.G. van DUYN.

Bijlage : --

Op 27 januari 1977 verscheen er in het Nieuwsblad van het Noorden een artikel dat de ex-provo en ex-wethouder van Amsterdam, Roel van Duyn, zich ging vestigen in het Noorden. Hij zou in Veale, een dorpje tussen Vlagtwedde en Oostwedde een huis hebben gekocht. De reden van zijn verhuizing was volgens hem, de overlast van ~~stank~~ en lawaai in een grote stad. "Wij zijn afgeknapt op de stad. En bovendien hebben we altijd al graag op het platteland willen wonen". Roel van Duyn en zijn vrouw konden bewust voor een dorp in Westerveld hebben gekozen. De laatste tijd had het echtpaar van Duyn vaak in de buurt van Veale gelogeerd. van Duyn had ook al politieke plannen: "Ik wil graag mijn vrienden van de ategroep Oostwedde meehelpen om het storten van steenafval in grond tegen te gaan".

Uitbleek is dat van Duyn en zijn echtgenote op 4-2-1977 in Veale op het adres Vealerweg 12, zijn hennep wonen.

Personalia:

van D U Y N, Roelant, Roep: Gerrit,
 geboren te 's-Gravenhage, 20-1-1943.
 beroep schrijver, gehuwd.

PD 106043
 [Handwritten initials]

In R 106043

GEMEENTEPOLITIE AMSTERDAM
AANTEKENEN

Nr. 20223ID

Amsterdam, 10 maart 1977

Aan de Heer **Korpschef van Gemeentepolitie
Vlagtwedde**

Betreft: Uitwisseling antecedenten
bij verhuizing.

te
Ter Apel
T.a.v. Chef ID

i.a.a. BVD

Hierbij deel ik U mede dat op 4 februari 1977 is afgeschreven naar Uw gemeente/~~district~~ aan het adres **Veelerweg 12 te Vlagtwedde**

Naam ^{hd/Bu} *"X/* **D U I J N van, Roeland Hugo Gerrit**

Geboorteplaats : **Den Haag**

Geboortedatum . **20 januari 1943**

Beroep :

Echtgeno(o)t(e) van:

Gewoond hebbende : **Nieuwe Leliestraat 37-I, alhier**

DE HOOFDCOMMISSARIS VAN POLITIE,
namens deze
De Hoofdinspecteur van Politie,

De Hoofdinspecteur van Politie, Vlagtwedde, 10 maart 1977

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.		ACD 1478262
		datum 14 FEB. 1980
		CO
		b. 1 d. -
Distr.: BFA.	Bijlage(n): 1	
Afschr.:	BO: 174.569.	

Betreft: Roel van DUYN. PD 106043

In het Nieuwsblad van het Noorden van 5-2-80 was een artikel over Roel van DUYN afgedrukt n.a.v. de bekendmakingen omtrent de troonswisseling op 30-4-80.

Kortheidshalve wordt naar de inhoud van het bijgevoegde artikel verwezen.

DOORLAATPOST : Venlo - Station
Nr. : 332/82 DTUS 100482 S/DT
Ondernomen acties : - S/Nr. 21 APR. 1982

naam/voorletters : REEF, J.C.
meisjesnaam : -
datum/plaats geb. : 160446 te Mengelo
nat./geslacht : Nederlandse ~~Man~~/Vrouw
beroep : -
woonplaats : Vlagtwedde
reis papier : Ned. pp.
visa : CSSR 290382 + doorreisvisum DDR

reist van : W-Dld
reist naar : Ned.
verblijfadres in Nederland : -
reden van de reis : -
reisgezelschap : R.H.G. DUIJN, geb. 200143 te 's-Gravenhage, man, Ned.pp., wor
te Vlagtwedde, visa als boven.
bijzonderheden : -

IN. PD. 106043

uit F/co 1583201

GEMEENTEPOLITIE VLACHTWEDDE

INLICHTINGDIENST

nummer: V / 4-82

datum: 14 september 1982

betreft: Vertrek uit VLACHTWEDDE

PD 106043

Aan : de heer Hoofdcommissaris van politie
te AMSTERDAM

i.a.a.: B.V.D.

Hierbij bericht ik U dat onderstaande persoon op 21 juni 1982
van bevolking Vlagtwedde is afgevoerd naar Uw ~~district~~/gemeente
naar het adres Hakfort 1.

Naam Duijn Voornamen : Roeland Hugo Gerrit van Geb.datum : 20 januari 1943 Geb.plaats : Den Haag Beroep : Nationaliteit : ned. Woonplaats en adres: Veele Veelerweg 12	Dossier Foto
--	-----------------

tum	Aantekeningen	Ev.	Bron	Bron-nr.	ID-nr.
	op 4-2-77 gekomen van Amsterdam.				

0 A 30

De Korpschef van Gemeentepolitie, Vlagtwedde

F	ACD/ 1.011 377
Dupl.	—
Datum:	10 JUNI 1970
Bijl.:	—

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.:	BVO/C - BFA	Bijlage(n):	
Afschr.:		BO:	80042
	Datum rapport		
	29-5-1970		

Betreft: Kabouters te Amsterdam.

De activiteiten, passend in het kader van de te houden Gemeenteraadsverkiezingen d.d. 3-6-1970, van de Kaboutergroeping te Amsterdam, werden op de film vastgelegd

Zeer waarschijnlijk werden opnamen gemaakt voor een niet nader bekend geworden zuil te Hilversum.
Zowel het filmapparaat als de geluidsopname - apparatuur waren van professionele kwaliteit. Opmerkelijk was, dat richtlijnen van deze filmer voetstoots en zonder enig commentaar werden uitgevoerd.

annuleren bij het A.N.P. door mede te delen dat de opstellers niet goed geïnformeerd waren en spoedig een ander overzicht opgesteld zou worden.

Hierop riep "Wat zijn jullie toch een stelletje ratten en dan zeker bekend maken dat er niets gestolen is. Jullie zijn allemaal gangsters en kunnen van mij de pest krijgen, vooral die steeds maar lezingen houdt en het geld daarvan in eigen zak steekt"

voelde niets voor een ander stencil omdat hij van mening was dat het uitgegeven stencil de waarheid bevatte.

Er werd nog een motie ingediend om aan geen gelden uit de kabouterkas meer te verstrekken, welke motie werd aangenomen. Einde.

=====

C-V

Overige bijzonderheden:

C.G.S. Afd. Inlichtingen en Veiligheid	
C.G.S. Veiligheid	
Datum: 25 APR. 1971	

gemaakt door

*By Karduum en vloggen,
CPD gnr 29-11-71 bdx 29/1/71*

*By vloggen ongeschikt
25-9-61/WR*

C.G.S. Afd. Inlichtingen en Veiligheid	
C.G.S. Veiligheid	
Datum: 7 APR. 1971	

B-1-2 21/9/82

2.	Plaats der keuring: <u>DEN HAAG</u>	dienstgeschiktheid	<u>0</u>
	Datum: <u>25 SEP 1961</u>	O. of l.O. wegens lijst M.K.R. nr	<u>1126</u>
a.	Keuring als ingeschrevene voor de dienstplicht *	Tropengeschiktheid	<u>0</u>
b.	Herkeuring / herclassificatie		
c.	Keuring als vrijwilliger in de functie van: *	Geschiktheid voor nevenstaande functie	

5. Sociale tendenzen: sol.
 Instelling t.o.v. mil dienst pers. leaven
 Instelling t.o.v. eigen en andere sexe t.
 Verkering: _____
 Vrienden: t.
 Sport: _____
 Verenigingen, clubs: v
 Besteden van vrije tijd: → zwammen ←
 Bijzondere problemen: v

6. Psychiatrische indruk uit interview: psychisch
strik geadoort
T.H. 11

Pleitnotitie van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

1. Ter beoordeling in deze procedure ligt de vraag voor of aan eiser, naar aanleiding van zijn bij de AIVD ingediende verzoeken om kennisneming, al die stukken heeft gekregen die aan hem verstrekt kunnen worden.
2. Eiser heeft 2 verzoeken om kennisneming ingediend, te weten met betrekking tot door de BVD/AIVD verzamelde persoonsgegevens alsmede met betrekking tot gegevens van een aantal organisaties en gebeurtenissen waarmee hij in nauw verband stond (aangemerkt als bestuurlijke aangelegenheden). Hij heeft 2 aanzienlijke inzagedossiers ontvangen.
3. Hoofdstuk 4 van de Wet op de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten 2002 (Wiv 2002) geeft het kader aan op grond waarvan verzoeken om kennisneming worden behandeld. Een organisatie als de AIVD kan zijn wettelijke taak uitsluitend binnen een zekere mate van geheimhouding effectief uitoefenen. Indien de AIVD zijn actuele kennisniveau, zijn bronnen en zijn werkwijze niet geheim kan houden, gaat dit ten koste van het goed functioneren van de AIVD en daarmee ten koste van de nationale veiligheid, ter bescherming waarvan de AIVD is opgericht.
4. Met betrekking tot het actuele kennisniveau wordt bedoeld gegevens die voor de AIVD nog steeds relevant zijn, bijvoorbeeld omdat nog sprake is van een lopend onderzoek. De enkele mededeling dat deze gegevens er niet zijn geeft al iets van het informatieniveau van de AIVD prijs. Dat is er de reden van dat er geen enkele mededeling over wordt gedaan, ook niet ten aanzien van de vraag of deze gegevens er wel of niet zijn.
5. Eiser heeft in dit kader aangegeven dat niet kan worden uitgesloten dat hij nog steeds actueel is voor de AIVD. Hierop kan verweerder dus geen expliciet antwoord

op. Het is niet duidelijk voor de Haagse rechtbank wat men geen gegevens kan verstrekken en de minister heeft geen bronbescherming (zie o.g. 11 november 2010, par. 10).

Verweerder stelt zich op het standpunt hiertoe ook niet gehouden te zijn. In de beschikking is gemotiveerd opgenomen waarom de Wiv 2002 zich verzet tegen verstrekking van bronnen en werkwijzen, hetgeen een voldoende draagkrachtige motivering is. Ik verwijs naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 augustus 2010, nummer 201000693/1).

11. Verweerder stelt zich op het standpunt dat aan eiser al die stukken zijn verstrekt die in het archief zijn aangetroffen en die, al dan niet bewerkt, konden worden vrijgegeven. Eén opmerking. Ten onrechte is in het verweerschrift opgenomen dat geen gegevens zijn aangetroffen met betrekking tot de ontvoering van eiser in 1970. Dit is niet juist, deze zijn wel aangetroffen, maar kunnen niet worden verstrekt vanwege bescherming van de bron.
12. Tenslotte is door eiser in zowel de bezwaar- als beroepsschriften aangevoerd dat hij van mening is dat hij ten onrechte lange tijd door de BVD in de gaten is gehouden. Eiser geeft aan juist een waardevolle bijdrage te hebben geleverd aan de democratie van Nederland en nooit een gevaar voor de nationale veiligheid te zijn geweest. Eiser wenst dan ook excuses en eerherstel.
13. Zoals ik aan het begin van mijn betoog heb aangegeven gaat het in deze procedure om de vraag of eiser alle stukken heeft gekregen waarop hij conform de bepalingen van de Wiv 2002 recht heeft. De vraag of eiser indertijd terecht of onterecht de aandacht van de dienst heeft gehad, kan daarbij geen rol spelen. Verweerder begrijpt de gevoelens van eiser overigens wel, maar is van mening dat deze aandacht moet worden afgezet tegen de tijd waarin een en ander zich afspeelde en de toen heersende opvattingen. Daarbij heeft de BVD enkel zijn werkzaamheden verricht zoals toen van deze dienst werd verwacht.
14. Verweerder komt dan ook tot de conclusie in deze zaak juiste besluiten te hebben genomen en verzoekt uw rechtbank de beroepen ongegrond te verklaren.

1.9.1965

(ontv. v. BVO, 28.2.66)

Betr.: Gewijzigde normen operatie Diepvries

Nr. : 776.263

UITGELEKT

Algemeen

15. Personen, niet vallende in de categorieën 1 tot en met 14, ten aanzien van wie, op grond van hun antecedenten, het vermoeden bestaat, dat zij in tijden van binnenlandse moeilijkheden, oorlog of oorlogsgevaar, de openbare orde, rust en veiligheid in gevaar zullen brengen.

1 september 1965

(Diepvries-figuurlijst 1966-1967.)

Voornaamste antecedenten ten behoeve van "A"-lijst
betreffende:

Roeland Hugo Gerrit van DUYN (20.1.43
Den Haag)
won. Amsterdam; Karthuizerstraat 14.

Gewezen redactielid van het anarchistisch maandblad "De Vrije". Verantwoordelijk voor inhoud van een tijdens anti-MLF demonstratie te Assen 1 jan. '65 verspreid pamflet, waarin z.g. "B.B.-geheimen" aan de openbaarheid werden prijsgegeven. Vermoedelijke opsteller van een manifest (1965), waarin werd opgeroepen tot het opblazen van militaire gebouwen, spionage en openbaarmaking militaire geheimen.
Is thans de ideeënman van de provokatie en wordt door hen als zodanig aangevaard.

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
te
's-G R A V E N H A G E.

857.058

23 februari 1967.

Operatie "Diepvries".

Met verwijzing naar Uw , moge ik Uwer
Excellentie ten aanzien van R.H.G. van Duyn
het volgende berichten.

Roelof Hugo Gerrit van Duyn, geb. 20 januari 1943 te 's-Gravenhage, student, wonende Karthuizerstraat 14 hs te Amsterdam, trok voor het eerst de aandacht eind 1961 door zijn activiteiten voor de Bande-Bom groep. In 1963 werd hij abonnee op het anarchistische maandblad "De Vrije", in welk blad hij in hetzelfde jaar enkele artikelen schreef. In 1965 maakte hij enige tijd deel uit van de redactie van dat blad. Bovendien was hij eind 1964 lid van de redactie van het anarchistische tijdschrift "Barst". Tijdens bijeenkomsten en in pamfletten zette hij uiteen, dat het anarchisme in deze tijd niet alleen tot nieuw leven kon worden gebracht door het provoceren van deze maatschappij, doch ook door gewelddadige acties.

Tijdens de anti-MLF demonstratie te Amsterdam, in januari 1965, werd een door Van Duyn, namens het anarchistische blad "De Vrije" onderkend pamflet "BB-geheimen" verspreid, waarin een aantal gegevens omtrent de BB werden vermeld en deze organisatie werd gehekeld en waarin voorts een directe actie werd aanbevolen tegen de, met een schets verduidelijkte, commandopost van de Amsterdamse BB. Ook het blad "Recht voor Allen" (van de Federatie van Vrije Anarchisten) van februari 1965 bevatte een artikel over hetzelfde onderwerp van de hand van Van Duyn.

- 2 -

Van Duyn is een van de oprichters van het blad "Provo, jongeren-tijdschrift ter vernieuwing van het anarchisme", waarvan het eerste nummer in juli 1965 verscheen. In een, mede door hem ondertekende oproep van 25 mei 1965, wordt ten aanzien van de doelstellingen van "Provo" o.m. het volgende gesteld:

"De linkse beweging in Nederland zal nieuwe methodes moeten vinden om werkelijke resultaten te behalen, vóórdat zij haar aantrekkingskracht op de massa geheel verloren heeft. Wij menen dat het geweldloos verzet voor ons doel slechts incidenteel geschikt is, omdat het niet massaal wordt gepleegd. Waar het woord en het demonstratieve gebaar falen, moeten wij tot de daad en de aanval overgaan. Wij menen dat nog slechts een rebellerende linkse beweging verandering kan brengen. Voorkeur voor de directe actie voert ons tot anarchistische opvattingen. Het anarchisme propageert de meest openlijke rebellie tegen elke gevestigde orde, of dat nu een democratische of communistische is.

De anarchistische beweging in Nederland leidt sinds de oorlog een kwijnend bestaan. Wij willen het anarchisme vernieuwen en het speciaal onder de jongeren verspreiden."

Van Duyn heeft sindsdien een toonaangevende rol gespeeld, zowel in de redactie van het blad "Provo", als in de activiteiten die de groep rond dit blad (o.m. bij het huwelijk van H.K.H. Prinses Beatrix) heeft ontplooid. Meermalen werd hij in Amsterdam aangehouden wegens het verspreiden van opruiende geschriften.

857.058

3.

HET HOOFD VAN DE DIENST/

Mr. J. S. Slaatsinghe Damst/

PRO JUSTITIA

Politie te Amsterdam
Centrale Recherche
Recherchedienst, Groep 2

PROCES-VERBAAL

Afd. Bur. Bijzondere Zaken

Nr. 1343 e. /19 70

Onderwerp:

Vermoedelijke overtreding
van artikel 282 van het
Wetboek van Strafrecht.

Verklaring van
getuige Van
Duijn (slacht-
offer):

In aansluiting op bijgaand proces-verbaal,
nr. 1343, betreffende vermoedelijk vrijheids-
beroving, verklaren wij,

, respectie-
velijk brigadier- en hoofdagent- rechercheur
van Gemeentepolitie te Amsterdam, dienstdoende
aan de Centrale Recherche, Bureau Bijzondere
Zaken, het volgende:

"Op 24 april 1970 verhoorden wij eerder
genoemde Van Duijn, die aan het hoofdbureau van
politie te Amsterdam was verschenen. Hij gaf
ons op te zijn:

Roeland Hugo Gerrit van Duijn,

geboren te 's Gravenhage, 20 januari 1943, ge-
meenteraadslid en te wonen Karthuizersstraat
14 huis te Amsterdam.

Van Duijn verklaarde ons als volgt:

"Ik wens geen aangifte te doen, doch ik ben
bereid een verklaring af te leggen.

Sinds 5 februari 1970 ben ik ambassadeur
en één van de medeoprichters van "Oranje Vrij-
staat". "Oranje Vrijstaat" beoogt zelf een
alternatieve maatschappij te zijn.

Op vrijdag 17 april 1970, tussen 18. en
18.30 uur, werd ik thuis getelefoneerd door een
mij onbekende vrouw. Deze vrouw zei mij, dat
zij een collega was van juffrouw Van der Velde.
Juffrouw Van der Velde zou een brief hebben
geschreven aan alle gemeenteraadsleden, waarin

zij haar huisvestingsmoeilijkheden toelichtte. Deze juffrouw is
namelijk half verlamd. Zij woont ergens in Amsterdam noord op
een tweede etage in een kamer, zonder keuken. Ik had hierop
reeds op 15 april 1970 de aandacht van de gemeenteraad geves-
tigd. Ter zitting van de gemeenteraad zei ik, dat Burgemeester
en Wethouders voor dit geval moesten zorgen, daar wij anders
zelf maatregelen zouden treffen om haar te helpen. Een hevige
emotionele reactie van Mevrouw Baank- Meijer was hiervan het
gevolg. Zij riep: "Schande", "Schande"!

De juffrouw, die mij had getelefoneerd, wilde mij persoon-
lijk spreken. Ik maakte met haar een afspraak in mijn woning voor
dezelfde dag, te 22.30 uur. De afspraak met de juffrouw moest
echter iets worden verlaat, daar ik een televisieuitzending
wilde zien. Ik bevestigde een briefje aan het raan van mijn
woning, waarop ik schreef, dat ik ongeveer te 22.45 uur zou
thuiskomen.

Op de genoemde datum, te 22.45 uur, liep ik naar mijn wo-
ning vanaf het perceel Karthuizersstraat 11, alhier. Ik zag
dat een man uit een auto kwam, die tegenover mijn woning
bepaald stond. Deze man stond tussen mij en de deur van mijn

woning. Ik meen dat hij op de stoep van mijn huis was gegaan. De man sprak mij aan en zei: "Liesje zit in de auto". Ik begreep hieruit, dat de man de juffrouw bedoelde, waarmede ik een afspraak had. De gedachte werd bij mij gevekt, dat de juffrouw, die mij wilde spreken, eveneens verlamd zou zijn en dat zij daartoe in de auto was blijven zitten.

Ik liep niets vermoedend op de auto toe, waarna ik in de auto keek door het geopende portier. In de auto op de achterbank aan de rechterzijde, zag ik een vrouw zitten. Op het moment, dat ik in gebukte houding voor het portier stond om naar binnen te kijken, kreeg ik plotseling van de man, die mij had aangesproken een duw in mijn rug, waardoor ik geheel in de auto terecht kwam. Ik zat toen naast de vrouw, waarna de man links naast mij plaatsnam en ik tussen hen beklemd werd.

Aan het stuur van de auto zag ik nog een man. Ik vroeg de inzittenden van de auto, bestaande uit drie personen, wat er aan de hand was. Men gaf mij echter niet direct antwoord. De bestuurder startte de auto en reed weg, in de richting van de le Boomdwarstraat, alhier en daarna via de Westerstraat naar de Massakade en vervolgens in de richting naar het Gooi. Toen de auto nog in de Karthuizersstraat reed, gaf de man achter het stuur van de auto mij antwoord. Hij zei: "Houdt U zich rustig; U bent een krijsgesvangene van groep 7". Op mijn vraag wat groep 7 inhield, antwoordde hij mij: "Mijnheer Van Duijn gedraagt U zich waardig als een raadslid; U krijgt het straks zwart op wit; wees ludiek". Ik zei de man, dat ik zeer benieuwd was van hetgeen er straks op papier zou staan. Hij zei mij: "Wij zijn benieuwd hoe U zich straks zal gedragen". Tijdens het gesprek, die avond, sprak hij mij voortdurend aan met "Mijnheer Van Duijn".

Ik richtte mij tot de vrouw, die naast mij was gezeten en ik vroeg haar of zij dogene was met wie ik die avond een afspraak had gemaakt. Zij gaf mij geen antwoord. De man achter het stuur zei toen: "Zij zullen U niets zeggen, mijnheer Van Duijn". Ik had namelijk ook iets van dezelfde strekking aan de man gevraagd, die naast mij zat.

Hadat wij enige straten vanaf mijn woning waren, zei de man achter het stuur: "Ontspant U zich; bereidt U zich voor op een lange reis". Op mijn vraag hoelang de reis zou duren, zei hij kort afgemeten het woord "Uur". Ik gebruikte toen het woord "Jezus", waarop hij zei: "Wat heeft die er mede te maken".

Op een gegeven moment stond de auto stil bij een stoplicht, vermoedelijk in de buurt van de Wibautstraat, alhier. Ik trachtte toen over de voorbank van de auto heen het rechtervoorportier van de auto te openen. De man, die naast mij zat, sloeg zijn rechterarm om mijn nek en drukte mijn hoofd achterover. Tezelfder tijd zei de bestuurder van de auto: "Er zal U niets geschieden" en drong er op aan, dat ik rustig zou blijven.

Onderweg probeerde ik voortdurend gegevens van de inzittenden van de auto te verkrijgen. zij gaven mij echter geen antwoord.

Ik zag, dat wij langs Utrecht reden en verder gingen, in de richting naar Breda. Wij reden door Rijsbergen en vervolgens naar Zundert.

Onderweg en in hoofdzaak aan het einde van de reis, maakten de mannen knippende bewegingen met hun vingers bij wijze van code. De man en de vrouw, die naast mij waren gezeten, hielden voortdurend een hand voor de mond en ontweken mijn blikken door naar buiten te kijken.

Vorbij de plaats Wernhout, dichtbij de Belgische grens, maakte de man achter het stuur een knipbeweging met één van zijn handen, welke beweging door de andere man werd beantwoord. Nabij de Belgische grens, werd de auto geparkeerd en daarna in een parkeerhaven langs de weg gestopt. De bestuurder van de auto, kennelijk en zeer uitdrukkelijk de rol spelend van de leider, zei op dat moment: "Laat mijnheer Van Duijn er maar uit". De man, die naast mij was gezeten, opende het portier en stapte uit, waarna ik eveneens uitstapte. Deze man overhandigde mij daarna een brief in een gesloten couvert. De enveloppe is niet beschreven. Ik nam de brief aan, waarna de mannen en de vrouw met de auto wegreden, in de richting naar Ereda.

Ik verzuimde echter te kijken naar het kenteken van de auto. Het merk van de auto is mij niet bekend. De auto was groot met vier portieren en een donkere kleur, naar ik meen te hebben waargenomen. Omtrent de bekleding van de auto kan ik niets zeggen. Het voertuig maakte een dure indruk en was betrekkelijk nieuw.

Op een afstand van ongeveer tweehonderd meter zag ik een benzinstation en een douanepost. Het bleek mij de Nederlandse douane te zijn. Ik sprak met een douaneambtenaar die in een klein lokaal met veel glas verbleef. Aan deze ambtenaar vroeg ik waar ik was en waar ik de nacht kon doorbrengen. Ik ging lopend naar Wernhout, dat op een afstand van ongeveer drie kilometer vanaf de grens ligt. In een hotel te Wernhout heb ik de nacht doorgebracht. Ik nam het hotel, dat aan de linkerzijde van de weg ligt, gerekend vanaf de grens. In het hotel telefoneerde ik met mijn vrouw, die echter niet thuis bleek te zijn.

Bij de douane en in het hotel, had ik niet gezegd hetgeen mij was overkomen.

Ik heb de volgende morgen met mijn vrouw gesproken, waarna ik met de trein naar huis ben gereisd.

Toen ik uit de auto stapte, was het ongeveer 0.15 uur.

De man en de vrouw, die naast mij in de auto zaten, had ik voordien niet gezien. In de bestuurder van de auto meen ik een man te herkennen, die ik lang geleden had afgebeeld gezien in een krant, als de echtgenoot van mevrouw Baank-Heijer.

Het signalement van de betrokkenen, is als volgt:

"De man achter het stuur van de auto: "Leeftijd ongeveer 35 jaar, lengte onbekend, middelmatig postuur, enigszins rond gelaat, kleine snor en naar achteren gekamd donker haar, zonder scheiding". Hij droeg een hoornen bril, waarvan de kleur van het montuur bij de glazen lichter is. Ik meen dat hij een bruine regenjas aanhad.

Een goed signalement van de man kan ik niet geven, omdat ik hem alleen van opzij en in de achteruitkijkspiegel van de auto had gezien.

De man, die mij op straat aansprak en naast mij was gezeten: "Leeftijd ongeveer 35 jaar, lengte 1.75 à 1.80 m,

rond gelaat, fors postuur, enigszins gezet, rosig haar naar achteren gekamd, zonder snor of baard". Hij droeg een costuum, vermoedelijk bruin van kleur.

De vrouw, die naast mij in de auto was gezeten: "Leef-tijd ongeveer 35 jaar, lengte onbekend, enigszins gezet, rond gelaat en middelblond tamelijk kort haar, gelaatskleur enigszins rood en een niet gave gelaatshuid". Zij droeg een bril met ovale grote glazen met grijs montuur. De vrouw was gekleed in een grijs mantelpak, zonder hoed.

De mannen waren naar hun spraak te oordelen, kennelijk Amsterdammers. Omtrent de spraak van de vrouw kan ik niets zeggen. Zij heeft niet gesproken.

In de brief, die de man mij overhandigde, staat, onder meer, getypt: "U bent verbannen op grond van Uw oorlogsverklaring aan de gemeente Amsterdam. De door U veroorzaakte vijandigheden, vormen een rechtstreeks bedreiging voor de democratische gang van zaken in onze stad. Uw oorlogshandelingen zullen vanaf heden op zessende wijze worden beantwoord". De brief is gericht, als oorlogsverklaring aan de zogenaamde "Oranje Vrijstaat" te Amsterdam en is afgesloten met "Groep Zeven".

Ik overhandig U hierbij de brief met enveloppe, ten behoeve van het onderzoek.

Men heeft mij niet mishandeld, noch aan kwellingen blootgesteld.

Men heeft mij tegen mijn wil mijn vrijheid benomen en zich derhalve aan vrijheidsberoving schuldig gemaakt en een sfeer geschapen, waardoor ik mij bedreigd gevoel.

Aan het begin van de rit in de auto voelde ik mij ernstig bedreigd.

Ik heb mij op 18 april 1970 telefonisch in verbinding gesteld met de heer en mevrouw Baank. Ik sprak met beiden. Zij ontkenden ook maar iets met deze zaak uitstaande te hebben.

Ik kan de ouders eventueel in persoon en misschien van een foto herkennen.

Hadat U mij deze verklaring hebt voorgelezen, volhard ik daarbij en teken haar".

(R.H.G. van Duijn.)

Roel van Duijn.

Bijlage I:

De door getuige Van Duijn genoemde brief met enveloppe, waarvan de tekst gelijk is aan hetgeen getuige hierover heeft verklaard, hebben wij van hem in ontvangst genomen.

Deze bescheiden, worden door ons, als bijlage I, bij de stukken gevoegd.

Het onderzoek wordt voortgezet en bij vervolg proces-verbaal gerelateerd.

Hervan door ons op ambtseed dit proces-verbaal opgemaakt te Amsterdam, 24 april 1970,

De ver~~rij~~lijstanten,

Gezien:
De Hoofdinspecteur van Politie.

Confrontatie
tussen getuige
Van Duijn en
alsmede
een reconstruc-
tie in
auto:

Op 14 mei 1970 hebben wij getuige Van Duijn en
aan het hoofdbureau van politie te Amsterdam ontboden,
waarna wij hen in persoon met elkaar confronteerden.
Daarna hebben wij in zijn auto, als bestuurder,
laten plaatsnemen, terwijl wij met Van Duijn in het midden
op de achterbank van deze auto een zitplaats hozen.

Getuige Van Duijn verklaarde ons na de confrontatie en
de reconstructie, als volgt:

"Bij de confrontatie in persoon, lijkt mij het gezicht
van deze man iets minder vol en zijn facies lager.

In de situatie, die door U werd gereconstrueerd, lijkt
zowel de man als de auto geheel op het beeld, dat ik daarvan
tijdens mijn ontvoering kreeg. Zijn nek, achterhoofd en
postuur zijn absoluut gelijkend. Ik heb de bedoelde man
toentertijd van achteren en opzij gezien en zijn gezicht in
de spiegel van de auto.

Het is zeer waarschijnlijk de man, die tot één van de
ontvoerders behoorde en achter het stuurwiel van de auto
was gezeten".

Herkenning:

[Nadat het gesprek over de confrontatie en de reconstruc-
tie met Van Duijn gedurende korte tijd was voortgezet,
verklaarde hij: "Ik herken de mij getoonde man met een aan
zekerheid grenzende waarschijnlijkheid".]

Nadere verklar-
ing van

Signaloment:

De tyloscopisch
onderzoek van
de bijlagen:

Onderzoek naar
"Groep 7":

Nadere ver-
klaring van
Van Duijn:

In aansluiting op zijn verklaring, deelde getuige Van
Duijn ons op 14 mei 1970 mede, dat mevrouw met
wie hij na de ontvoering een telefoongesprek had gevoerd,
toentertijd, in tegenstelling tot de waarheid, had gezegd,
dat haar man een baardje droeg.

PRO JUSTITIA

Politie te Amsterdam
Centrale Recherche
Recherchedienst Groepen

Afdel. Bur. Bijz. Zaken

Nr. 1343 d / 19 70

Onderwerp:

Onderzoek inzake vermoedelijke overtreding van art. 282 van het Wetboek van Strafrecht.

Confrontatie in persoon

Onderzoek naar de mogelijke mededaders:

PROCES-VERBAAL

In aansluiting op de processen-verbaal, nr.'s. 1343 t/m 1343 c/70, betreffende vermoedelijke vrijheidsberoving, verklaren wij,

respectievelijk brigadier- en hoofdegent rechercheur van Gemeentepolitie te Amsterdam, dienstdoende aan de Centrale Recherche, Bureau Bijzondere Zaken, het volgende:

Tijdens een onderzoek naar de mededaders, waarbij wij naar personen zochten uit de omgeving

Gezien de mogelijkheid - gelet op de leeftijd - , dat deze vrouw tot het drietal behoort, dat Van Duijn had ontvoerd, hebben wij van haar, in verband met een fotoconfrontatie, een foto van een paspoort gereproduceerd.

Fotoconfrontatie:

Nadere verklaring van

Wij hebben de foto's van (toond aan de getuigen R.H.G. van Duijn en ?? . Zij werden ge- echter niet als de mededaders herkend. ??)

Bladzijde 2.

gesprek met
getuige Van
Duijn:

Op 28 mei 1970 spraken wij met getuige Van Duijn. Wij vroegen hem of hij nog nadere gegevens over de zaak kon verschaffen, daar hij tot nu toe weinig of geen positieve aanwijzingen had gegeven. Hij deelde ons mede geen nadere informatie te weten, doch deze, indien zij bekend zouden worden, terstond door te geven. Tevens deelde hij mede, nadat hij door de politie was benaderd, geen telefonische of schriftelijke berichten van "Groep 7" had ontvangen, noch op andere wijze was lastiggevallen.

Het onderzoek wordt voortgezet. Bij positief resultaat wordt hiervan bij vervolg proces-verbaal kennis gegeven.

Hiervan door ons op ambtsead dit proces-verbaal opgemaakt te Amsterdam, 29 mei 1970.

/s/ ~~ve~~ assisanten,

gezien:

De Hoofdinspecteur van Politie,

Aan de heer Officier van Justitie
bij het Arrondissementsparket Amsterdam
Paleis van Justitie
Prinsengracht
Amsterdam

Amsterdam, 17 februari 1975

Geachte heer,

hierbij vraag ik u strafvervolgning in te stellen tegen
de heer J. Baank, van 't Hofflaan 15 te Amsterdam
wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving, gepleegd
tegen mij in de lente van 1970.

Naar mijn vertuiging is het de heer Baank
geweest die aan het stuur van ~~de~~ auto
heeft gezeten, waarin ik door een handlager
met geweld binnengarrod was. Het was laat in
de avond dat deze ^{ontvoering} ~~ontvoering~~ plaats vond. Pas
bij de Belgische grens ben ik, nadat mij een
"oorlogsverklaring en de Orde vrijstaat" in
hande was gestopt, uit de auto gekend.

Na de ontvoering ben ik door de politie benaderd
met het verzoek aangifte te doen. ~~De~~ ^{De} politie heeft met mijn medewerking de ^{ontvoering} ~~situatie~~
~~ontvoering~~ gereconstrueerd in zoverre dat de

Datum
20 november 2009

Ons kenmerk
4224537/01

Onderdeel
Juridische zaken

Inlichtingen

T (070) 327 25 27
F (070) 320 07 33

Uw kenmerk

Blad
1 van 6

Aantal bijlagen
één

Postadres
Postbus 20010
2500 EA Den Haag

AANGETEKEND / REGISTERED

De heer R. van Duijn
Bakhuizen van den Brinkhof 9
1065 AZ AMSTERDAM

Onderwerp
Beschikking op bezwaar

Geachte heer Van Duijn,

Onderstaand treft u aan mijn beslissing op uw bezwaarschrift van 25 juli 2009.

1. Inleiding

Bij brief van 8 april 2009, aangevuld met een brief van dezelfde datum, heeft u verzocht om kennisneming van eventueel bij de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) over u aanwezige gegevens. Bij beschikking van 18 juni 2009 is op uw verzoek beslist. Aan u is een inzagedossier van 354 bladzijden verstrekt. Bij brief van 25 juli 2009, aangevuld bij brief van 29 augustus 2009, heeft u tegen deze beslissing bezwaar gemaakt. U bent uitgenodigd uw bezwaar mondeling toe te lichten. Op 9 september 2009 bent u in persoon over uw bezwaren gehoord. U bent tijdens dit gehoor bijgestaan door de heer R. Vleugels. Het verslag van de hoorzitting is bij deze beschikking gevoegd.

2. Gronden van het bezwaar

In uw brief van 25 juli 2009 heeft u samengevat weergegeven, het volgende aangevoerd.

- U wilt ook inzage in over u verzamelde actuele gegevens.
- U wilt antwoord op de vraag of over u de laatste vijf jaar gegevens zijn verzameld. De nu verstrekte gegevens wekken de indruk dat na 1982 geen gegevens meer over u zijn verzameld of dat alles van na 1982 nog actueel of operationeel is, hetgeen u niet gelooft.
- U beschouwt uzelf als een actief burger die maatschappelijke en nationale veiligheid juist heeft vergroot. De aandacht van de BVD en AIVD vat u op als wantrouwen jegens uw persoon welke geheel misplaatst is.
- Ten aanzien van niet-actuele gegevens maakt u bezwaar tegen het feit dat deze slechts gedeeltelijk zijn verstrekt.
- Conform de Wet op de Inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002 had de AIVD u actief op de hoogte moeten stellen dat de over u verzamelde gegevens niet meer als actueel werden beschouwd.

doc. nr. 1 (aanvrag. onderzoek) heeft geen nieuwe gegevens op. 20 november 2009 (p. 1).
brief 40 (op verzoek) presentatie 2010 van een rechts lid ten 10. Raad van Duitse
van de 2010 bevestiging.

"Anarchisme", "Groen Amsterdam", "Amsterdam Anders/De Groenen", "ontvoering 1970" en de "aanslag metro 1975" als nieuwe verzoeken om inzage zijn aangemerkt en als zodanig in behandeling zijn genomen, waarna separaat een besluit zal volgen. In onderhavige beschikking zal op deze onderwerpen verder niet worden in gegaan.

Ten aanzien van gegevens welke door of ten behoeve van de MIVD zijn verzameld, hebben wij u geadviseerd een verzoek om kennisneming in te dienen bij deze inlichtingendienst, nu de AIVD deze gegevens niet onder zich heeft.

Uw verzoek om kennisneming betreft een verzoek in de zin van artikel 47 van de WIV 2002. Gelet op het bepaalde in de WIV 2002 heb ik uw verzoek opgevat als een verzoek om kennisneming van eventueel bij de AIVD aanwezige *niet-actuele* informatie. U stelt dat ook over u verzamelde actuele gegevens vrijgegeven zouden moeten worden. Over aangelegenheden die nog actueel zijn voor de taakuitvoering van de AIVD doe ik echter – op grond van de wet – geen enkele mededeling. Ook niet ten aanzien van de vraag of deze gegevens er wel of niet zijn.

Ingevolge het bepaalde in artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient er voor het nemen van een beslissing op uw bezwaar een volledige heroverweging te geschieden van mijn beslissing. In dit kader heeft nogmaals een grondig archiefonderzoek plaatsgevonden. Dit heeft, behoudens de gegevens die reeds waren aangetroffen, geen nieuwe gegevens opgeleverd.

De gegevens die verstrekt konden worden, zijn reeds aan u verstrekt, behoudens de wettelijke beperkingen. Ook de nadere details die u heeft gegeven, hebben niet tot een ander resultaat geleid.

U heeft aangegeven dat het aan u verstrekte inzagedossier eindigt in 1982. U gelooft niet dat na 1982 geen gegevens meer over u zouden zijn verzameld, hetgeen er toe zou leiden dat deze gegevens ten onrechte als actueel zouden zijn aangemerkt. Zoals vermeld in de beschikking in primo mag ik de documenten waarin niet-actuele gegevens zijn geregistreerd niet, of gedeeltelijk niet, ter inzage geven omdat daardoor een nog actuele werkwijze dan wel bronnen openbaar zouden kunnen worden, waardoor het goed functioneren van de AIVD en daardoor de nationale veiligheid zou kunnen worden geschaad. Verder staat artikel 45 van de Wiv 2002 het openbaar maken van persoonsgegevens van derden in het kader van verzoeken om kennisneming niet toe.

U heeft aangegeven het zeer onterecht te vinden dat u een onderzoeksobject van de toenmalige BVD bent geweest en wenst rehabilitatie. Alhoewel ik mij uw gevoelens over de situatie kan voorstellen, behoort rehabilitatie helaas niet tot de mogelijkheden. Wel wil ik u meegeven dat u ingevolge artikel 48 WIV 2002 een schriftelijke verklaring over de inhoud van de aan u verstrekte documenten in kunt

PARKET VAN DE OFFICIER VAN JUSTITIE TE ROTTERDAM

F	ACD/ 200856
	Dupl.
	DATUM · 14 APR. 1965
	Bijl. 7. D.,

Aan het Hoofd van de
Stadhoudersplantsoen 25,
's-Gravenhage.

KENMERK KAB 488

BIJLAGEN 1

ONDERWERP Entrefilet in het Anarchistisch Tijdschrift "De Vrije"
van januari 1965.

~~Uw~~ KENMERK

Pr. 778.690 30-3-'65

ROTTERDAM

13 april 1965.

Onder wederaanbieding der bijlage van Uw schrijven d.l. 30 maart 1965, betreffende bovengenoemde gangeregenheid, heb ik de eer UHoog-EdelGestrenge het volgende te berichten.

De afdeling Inlichtingendienst van de Gemeentepolitie van Rotterdam kent de personen, die tot de kring behoren, die "De Vrije" uitgeeft. Het zijn, naar de mening van deze dienst, geen mensen, die in concreto staatsgevaarlijk zijn, al zijn zij -als rechtgeaarde anarchist- fel gekant tegen alle overheidsgezag.

Hoewel dezerzijds moet worden toegegeven, dat het gewraakte artikelje beschouwd kan worden als een "handeling ter voorbereiding van een misdrijf als omschreven in art. 98a, eerste lid Wetboek van Strafrecht" (verg. art. 98a, derde lid, Wetboek van Strafrecht) lijkt het mij der wenselijk -uit een oogpunt van beleid- om in deze zaak tot het instellen van een strafvervolgung over te gaan.

Zodanige vervolgung immers -en zelfs reeds het daaraan voorafgaar de door de politie doen verhoren van de in aanmerking komende verdachten- zou aan het entrefilet en aan het tijdschrift een publiciteit verschaffen, die hoogst ongewenst moet worden geacht.

Hierbij komt nog, dat een zodanige voor de verdachten zeer aangename publiciteit niet opweegt tegen het resultaat van een veroordelin- (die nog aan twijfel onderhevig is) en waarbij gevreesd moet worden, dat de opgelegde straf weinig indrukwekkend zal zijn.

Het wil mij voorkomen, dat het instellen van een strafvervolgung derhalve beter achterwege kan blijven.

De Officier van Justitie,
Hoofd van het Arrondissementsparket,

2066167-41

HET PARKET IS GEVESTIGD NOORDSINGEL 117

Afschrift.

79 8009

MINISTERIE VAN JUSTITIE

AAN: Zijne Excellentie De Minister v
Binnenlandse Zaken.

Uw brief van: 26 juli 1965
Afd. Pol., Bur.Pers. en
Best. Zaken nr.57040 Kab.
Onderwerp: anarchistische activiteit.

Hoofdafd.Publiekrecht
Afd.Staats- en Strafrecht
No. R 5/65/1.
's-Gravenhage, 2 september 196

In antwoord op Uw bovenvermelde brief heb ik de eer Uwe Excellentie te berichten dat R.H.G.van Duyn, en zullen worden vervolgd terzake van het misdrijf van art.13 Wetboek van Strafrecht en mogelijk in september a.s. zullen terechtstaan.

Bij de voorgeleiding van de verdachten heeft de Officier van Justitie te Amsterdam de indruk gegeven, dat zij in werkelijkheid geen enkel serieus plan tot het plegen van gewelddaden hadden.

Te Uwer informatie voeg ik een fotokopie van het betreffende ambtsbericht hierbij.

Van eventuele verdere voor U van belang zijnde ontwikkelin zal ik U op de hoogte houden.

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
(get.) SAMKALDEN

Bijlage B

Provorapport

De analyse van 'het Provo-vraagstuk' van de BVD, van 1 september 1966. Het gehele stuk beslaat 40 pagina's, waarvan er hier 24 volgen. De vele, mysterieuze witte ruimten in de tekst zijn door de AIVD onzichtbaar gemaakte passages. De rode onderschriften en markeringen zijn van mij. Zie ook hoofdstuk 3.

's-Gravenhage, 1 sep. 1966

No. : 838.419
Bijl. : 1
Betr. : De "Provo's", exponent van
hedendaags radicalisme onder
de jeugd.

UITGEBEUKT

Hiermede heb ik de eer U een rapport aan te bieden betreffende:
De "Provo's", exponent van hedendaags radicalisme onder de jeugd.

Het rapport heeft uiteraard niet de pretentie een complete analyse van het provo-verschijnsel te geven. Niet alleen kan dat nauwelijks tot de taak van deze Dienst worden gerekend, maar ook zou het niet mogelijk zijn vanaf deze plaats alle facetten van het provo-vraagstuk (en ruimer: van het verschijnsel van het radicalisme onder de jeugd) te overzien.

Een moeilijke omstandigheid is voorts, dat dit verschijnsel zich voordoet in het randgebied van hetgeen normaliter tot de extremistische stromingen kan worden gerekend; wat de provo's betreft geldt daarenboven, dat de grens tussen politieke activiteit en straatschenderij vaak moeilijk te trekken valt.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. J.S. Sinnighe Damsté.

AAN: P.G.'s en C.d.K's.

INDEX

DE "PROVO'S"

Exponent van hedendaags radicalisme onder de jeugd.

I. Algemene achtergronden

II. De Provo's

1. Inleiding
2. Ontstaan en doelstelling -
- Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek
3. Provo begrippen
4. Leiding (Amsterdam)
5. Activiteiten
6. Publicaties
7. Methodiek
8. Invloed; organisatie buiten Amsterdam
 - a. Schiedam
 - b. Den Haag
 - c. Rotterdam
 - d. Groningen
 - e. Haarlem
 - f. Utrecht e.a.
9. Contact met het buitenland
 - a. Contact met de "Revo's" (België)
 - b. Contact met de Vlaamse Volksunie
 - c. Contact met Engeland
 - d. Overige contacten met het buitenland
10. Financiën
11. De verhouding tussen andere organisaties en de provo's
 - a. de communisten en de provo's
 - b. de pacifisten en de provo's
 - c. de links-socialisten en de provo's
 - d. de (oudere) anarchisten en de provo's
12. Conclusie

augustus 1966

Bijlage (overzicht van de door de provo's uitgegeven "provocaties")

DE "PROVO's"

Exponent van hedendaags radicalisme onder de jeugd

I. Algemene achtergronden

In de afgelopen jaren, met name vanaf 1960, valt onder de jongeren, al of niet politiek georganiseerd, een toenemende radicaliteit te bespeuren.

De grenzen tussen straten schennend nozendom en politiek geïnspireerde jeugd zijn - ook wat hun wijze van optreden betreft - vaak moeilijk te trekken.

Met name het "provotariaat", wellicht te typeren als "losgeslagen rode jeugd", is een groepering welks aanhang zich ten dele nauwelijks van "beatniks", "nozems" e.d. onderscheidt. Voor zover politiek ingesteld, beleeft het onder de progressieve jeugd constateerbare radicalisme in deze vorm zijn climax, met alle daaraan verbonden risico's voor openbare orde en veiligheid.

Daaraan zal in dit overzicht dan ook de meeste aandacht worden besteed.

Toch zou het - naar het ons voorkomt - onjuist zijn de provobeweging los te maken van het verschijnsel van politiek radicalisme onder de jeugd in zijn algemeenheid; een verschijnsel, dat zich trouwens niet alleen in Nederland voordoet.

Dit radicalisme kenmerkt zich met name hierdoor, dat men zich - ter bereiking van politieke doeleinden - bedient van middelen en methoden, die de grenzen van de in ons huidige democratische bestel aanvaarde politieke normen overschrijden.

Er is in dit verband duidelijk sprake van een ontwikkeling van legale naar illegale methoden van strijd.

Het valt op, dat deze karakteristiek in de loop der zestiger jaren is gaan gelden voor verschillende politieke jongerenorganisaties, waarvan men zulks - afgaande op de geestverwante instelling der ouderen - niet zou hebben verwacht.

Behalve aan (qua doelstelling reeds als extremistisch te boek staande) anarchistische en trotskistische groeperingen wordt hier gedacht aan een reeks radicaal-pacifistische en links-socialistische jongeren-groeperingen, met als corypheeën het door anarchistisch georiënteerde figuren geïnfiltreerde Comité 29 november 1962, de Pacifistisch Socialistische Jongeren Werkgroepen (PSJW) en de links-

Provorapport p. 2: Dit comité (onderaan) was opgericht na een NATO-taptoe in Amsterdam, waarbij demonstranten tegen de deelname van het toen nog fascistische Portugal hardhandig door de politie waren toegetakeld. Het kwam dus niet voort uit een anti-atoombomactie, zoals op de volgende pagina wordt gesuggereerd. Er was ook geen sprake van 'infiltratie' van anarchisten, maar van openlijke deelname, van het begin af aan, door o.a. Rudolf de Jong, redacteur van *Buiten de perken*.

socialistische "Socialistische Jeugd" (SJ).

Op de achtergrond van het Comité 29 november trekt dan bovendien nog het in 1963 - in navolging van India, Engeland, Tanjanjika en de Verenigde Staten - opgerichte "Trainingscentrum voor Geestelijk Weerbaarheid en Geweldloze Actie" de aandacht, dat een uitvalsbasis lijkt te worden vóór veelal illegale, zij het "geweldloze" actie.

Onwillekeurig zal men vergelijkingen willen trekken met het revolutionaire gedragspatroon van de ruwweg als "links" aangeduide strömingen, die ons land na de eerste wereldoorlog beroerden. Ook toen kwam veel revolutionair elan tot ontplooiing, deels gericht op soortgelijke actieobjecten (oorlog, kapitalisme, kolonialisme, fascisme) als thans het geval is.

Daarnaast dringen zich echter toch ook wel belangrijke verschillen tussen toen en nu op: waren het toen veelal ook ouderen, die de jeugd inspireerden tot actief verzet tegen bestaande maatschappelijke gebreken, thans zijn het juist de jongeren, die de ouderen verwijten hun idealen te hebben prijsgegeven en hen tot daden aanzetten waren het toen met name ook de communisten - men denke aan door hen geleide stakingsacties en agitatie onder militairen - die de toon aangaven bij de actie op straat, thans zijn dit de radicaal-pacifisten en links-socialisten, veelal samen met de anarchistisch georiënteerde, op conflict met het gezag gerichte provo's.

Werd men toen (1918 e.v.) bij zijn hervormingselan geïnspireerd op de golf van revolutie die vanuit het Oosten over Europa spoelde, thans richt men het oog veelal op het Westen (i.c. op de Verenigde Staten) om zijn inspiratie en ideeën op te doen.

Het waren b.v. de ban-de-bombers die na 1960 de stoot gaven tot de oprichting van een Nederlands Comité van 100, daarbij geïnspireerd op in de Verenigde Staten en Engeland reeds beoefende methoden, en tot radicaal optreden daarenboven gestimuleerd door anarchistisch en trotskistisch georiënteerde jongeren.

Zo verklaarde Drs. o.m. PSP-functionaris, inspirator van het Comité 29-11-'62 en medeoprichter van het eerder genoemde "Trainingscentrum" - dat het genoemd Comité en het bewuste Centrum zich o.m. baseerden op de methodiek, omschreven in "A manual for direct action" (uitgave van het Amerikaanse "Friends Peace Committee" en op het geweldloosheidssysteem van Ds. Martin Luther King.

Het was de PSJW die - naast "Politeia" en SVB - in Nederland de "jongerenactie Vietnam" op gang bracht, daarbij behalve door trotskisten vooral ook door Amerikaanse activiteit en methodiek ("Teach-ins") geïnspireerd.

Ook treft het, dat het thans - anders dan in de sociaal-zwakke Europese maatschappij tussen de beide wereldoorlogen - met name de welvaartslanden zijn, die - behalve met een nozemprobleem - met een probleem van radicalisme en "politieke criminaliteit" onder jeugd en studenten te kampen hebben. Zweden (Stockholm), de Verenigde Staten (New York) zijn daar voorbeelden van.

De vraag rijst, of de welvaart in dit verband optreedt als "katalysator", als factor, die relativering van de traditionale, door de ouderen overgeleverde normen in de hand werkt.

Anderzijds is juist het verzet tegen de gezapigheid en het gebrek aan idealisme bij de ouderen een argument, dat bij alle radicale jongeren- en studenten-groepen naar voren komt, zodra zij verantwoording van hun doen en laten afleggen.

Voorbeelden daarvan zijn er te over:

Het Comité 29 november 1962 ontstond (evenals het Comité van 100-beweging elders) uit de behoefte "nu eens iets reëels" tegen de atoombom te gaan doen.

"Anders" (PSJW) stelde: "Wij willen "directe actie" om duidelijk te maken, wat wij bedoelen".

De SJ wilde "doelgerichte protestacties" om "het onbehagen tegen de burgerlijke gezapigheid te kanaliseren".

Bij "Provo" - tenslotte - heette het: "de arbeidersbeweging is ingedommeld achter de TV-toestellen in zelfgenoegzame tevredenheid over de behaalde resultaten: ouderdomspensioenen en arbeidsvitaminen".

In de Verenigde Staten ziet men iets dergelijks. Men duidt het jongeren-radicalisme tegen oorlog, atoombom, rassisme en imperialisme daar aan als "The New Left". Men wil zich daarmee onderscheiden van de traditionele "linkse" partijen, die dan als "The Old Left" gelden

en distantieert zich daarvan omdat deze niet aan hun taak hebben beantwoord, hun idealen ontrouw zijn geworden en verzaand zijn in theorie en dogma.

Het was de agressiviteit van de jongeren, die hier de behoefte deed ontstaan aan een doordachte methodiek om aan hun emotionaliteit uiting te geven.

In de inleiding van het eerdergenoemde "Manual for direct action" wordt in dit verband opgemerkt: "Times are very different from the early forties, when a few seasoned veterans of the peace and civil rights movements experimented with direct action tactics. Today a great deal of leadership comes from young people, angry with a Society which preaches brotherhood and practices discrimination. Participants in sit-ins have described the struggle in moral terms; there is less theory than in the thirties...".

Men zou er niet verstandig aan doen de betekenis van dit radicalisme - hier en elders - te bagatelliseren door het louter als een verschijnsel van zeer tijdelijke aard te zien, zulks bijvoorbeeld onder het motto, dat de jeugd nu eenmaal altijd radicaal is ingesteld, in het bijzonder dan de "rode" jeugd, die van de misschien wat "ingedommelde" ouderen de toch in meerdere of mindere mate aanwezige revolutionaire instelling meekreeg.

Voorshands mogen wij van deze in zekere zin dan "normloze" maar niettemin toch vaak idealistisch ingestelde jeugd, o.i. voortgaande "radicale actie" verwachten.

Belangrijk in dit verband is, dat de vele groepen, die elkaar in actie-object en methodiek veelal wonderwel vinden - vgl. het Jongeren Comité Vietnam - doorgaans handelen onder invloed van het politiek getij, al moet erkend, dat hier - zowel als in het buitenland - de atoombom-actie in eerste instantie de mobiliserende factor van "The New Left" en tevens de leerschool van haar huidige methodiek is geweest.

De politieke gebeurtenissen in Vietnam kunnen thans even goed als het huwelijk van Prinses Beatrix en bepaalde neo-nazistische verschijnselen voedingsbodem en startpunt van acties zijn.

Wat Nederland betreft is voorts van belang, dat deze jeugd haar organisatorische centrum en haar klankbodem voornamelijk in het traditioneel "rode" Amsterdam vindt en verder, dat in de besturen van verschillende der betrokken organisaties en groepen tegelijkertijd vaak

zelfde figuren een functie bekleden of actief zijn.

Wat de provo's betreft valt - zoals hieronder nog zal worden uiteengezet - in het bijzonder op, dat daarin vele jongeren een toevlucht zoeken, die zelfs in radicale organisaties als SJ en PSJW nog teveel conformisme en gezapigheid menen aan te treffen. Vandaar ook, dat het Nederlandse jongerenradicalisme thans in dit provo-dom zijn climax vindt.

Met het oog op de toekomst is voorts van niet te miskennen betekenis, dat van al deze jongerengroepen een radicaliserende invloed uitgaat op de ouderen: dat is merkbaar in de PSP, dat is voelbaar in het Comité 1961 voor de Vrede en zelfs te traceren bij de oudere anarchisten en trotskisten.

Het is niet uitgesloten, dat in het bijzonder de PSP-leiding zich uit electorale overwegingen door de radicale instelling van deze haar vaak toch nog welgezinde jongeren gedrongen zal voelen zich naar buiten wat scherper op te stellen.

Van belang is in dit verband, dat de PSP-commissie voor "vorming en scholing" in oktober '65 een speciale brochure wijdde aan de theorie en praktijk van "het geweldloze verzet".

Omgekeerd zijn er stellig ook "ouderen" in met name pacifistische en links-socialistische kringen, die radicaal optreden van de jongeren direct of indirect aanmoedigen. Uitlatingen van bepaalde leiding geven de figuren in de PSP, dubieuze publiciteit via radio, TV en pers hebben dat - vooral rond de 10e maart en i.v.m. het politieoptreden in Amsterdam - meermalen geïllustreerd.

"Non-conformisme" is tenslotte een eigentijds verschijnsel, dat zich niet alleen - zij het misschien wel hoofdzakelijk - bij de jeugd manifesteert. Het is b.v. ook een belangrijk motief achter de zogenaamde "dialoog" met het communisme.

Verder is het van belang er de aandacht op gevestigd te houden, welke invloed de communistische jeugdbeweging van het grotendeels buiten haar om gegroeide neo-radicalisme ondergaat.

Voorshands zullen de communisten vanwege het milieu der "anders denkenden" veel traditioneel sectarisme moeten overwinnen om zich tot "eenheid van actie" te zetten.

De gang van zaken in het sedert september '65 bestaande jongere

comité Vietnam heeft zulks reeds enkele malen aangetoond.

Met name de deelneming van Provo's aan bepaalde activiteiten blijkt een afschrikwekkende werking op de communistische jongeren te hebben. "De Waarheid" beschreef het provo-optreden al eens als "obscure gedoe". Overigens blijken verschillende communisten te gaan beseffen, dat zij met deze houding niet kunnen volstaan. Het inzicht is groeiende, dat iets moet worden gedaan om de bereidheid van vele jongeren tot radicale actie uit te buiten, om "het contact met de massa" niet aan links-socialisten en radicaal-pacifisten of aan provo's over te laten

In breder verband kan men zich tenslotte afvragen, of relletjes als die rond het optreden van het CPN-bouwvakcomité in Amsterdam in juni j.l. niet mede mogelijk werden tengevolge van het klimaat, dat in de afgelopen jaren - in het bijzonder sedert 1965 - in de hoofdstad (en elders) ontstond onder invloed van het optreden van niet-communistische radicale jongeren, i.c. van de provo's.

II. De Provo's

1. Inleiding

De anarchistische jongerengroep rond het blad "Provo", die sinds juni 1965 in Amsterdam en omgeving actief is en nadien ook elders ahang verwierf, wekte aanvankelijk de indruk meer uit allerlei negatieven en door de deelnemers over het algemeen weinig doordachte onlustgevoelens jegens de bestaande maatschappelijke orde te handelen, dan uit gefundeerde politieke overwegingen. Deze jongeren wilden, zoals zij zelf zeiden, "de kans niet laten voorbijgaan de gevestigde maatschappij eer grondig te provoceren", aangezien zij enerzijds inzagen dat de vestiging van een anarchistische maatschappij een onmogelijkheid was en zij er anderzijds van overtuigd waren dat hun voorspelling dat deze wereld al gevolg van een komende kernbomoorlog, "uit elkaar zou spatten", bewaarheid zou worden. Daarom zou provocatie het enige zijn wat hen nog restte.

Volgens een inlegvel in de eerste nummers van "Provo", wilde dit blad primair anti-autoritair zijn. Gesteld werd, dat men zich verzet tegen de autoriteit van personen en instellingen, tegen het militaire apparaat, tegen de uniformen en petten van de politie, tegen de reclame mensen, die de medicijnmeesters van het moderne westen werden genoemd. Voorts zei "Provo" de dwingende greep, die deze groep op de gebruiken en behoeften van het volk heeft verkregen, te verafschuwen. Tegenover dit alles kon "Provo" geen kant-en-klaar recept voor de maatschappij stellen, zoals zij zou willen dat deze er zou uitzien, aangezien zij teveel in beslag werd genomen door provocatie van de huidige.

Volgens een artikel in het "Provo"-maandblad no. 2 dd. 17-8-1965

provoceert de provo niet, zoals de nozem, uit verveling, maar uit onvrede met het huidige maatschappelijke bestel.

De anarchistische jongerengroep, die vrijwel van het begin van haar bestaan af pogingen heeft gedaan de nozemjeugd - die volgens haar instinctief in een passief verzet ten aanzien van het gezag leefde - tot actief handelen over te halen, heeft daarbij wel successen geboekt. Ook op studenten oefent de provo-beweging een zekere aantrekkingskracht uit. De belangstelling voor happenings nam ook van die zijde toe.

Sinds enige maanden gaat het er op lijken dat leidinggevende figuren in de groep bezig zijn om aan de activiteiten meer politieke inhoud te geven.

Men probeert niet alleen meer om het provoceren, maar men wil ook bepaalde politieke doeleinden verwezenlijkt zien, zoals bijv. de terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Zuid-Vietnam.

Het is niet duidelijk, of men dit uitsluitend doet uit idealistische overwegingen, of ook uit een zeker opportunisme. De leiding zou er bevreesd voor kunnen zijn, dat op den duur een deel van de aanhang, wegens gebrek aan positieve waarden, zich zou terugtrekken van deelneming aan provo-activiteiten.

2. Ontstaan en doelstelling

De groep rond "Provo" trad eind mei 1965 voor het eerst voor het voetlicht, toen zij per post aan mogelijk geïnteresseerden, onder wie een aantal redacteuren van dag-, week- en maandbladen, een gestencild pamflet toezond, waarin de verschijning - per juli 1965 - van dit anarchistische jongerenblad werd aangekondigd.

In dit pamflet werd op vrij uitvoerige, zij het niet altijd even duidelijke wijze, documentatie verschaft over de redenen tot het uitgeven van "Provo".

Na er op gewezen te hebben dat de geweldloze activiteiten van de anti-atoombeweging, zoals die van de Ban-de-Bomgroepen, het Comité 29 november 1962 (Comité van 100-beweging), het Comité 1961 voor de Vrede, alsmede het Volkelcomité, in het slop waren geraakt, werd naar voren gebracht dat de linkse beweging hier te lande, wilde zij werkelijk resultaat boeken, tot nieuwe methoden moest overgaan. Geweldloos verze had slechts incidentele waarde, aangezien men daarbij teveel afhankelijk was van massale deelneming en een de activiteiten gunstig gezinde publieke opinie. Daarom, aldus het pamflet, moest thans tot de daad worden overgegaan en diende men tot directe acties te komen. Slechts een rebellerende linkse beweging, gegrond op anarchistische opvattingen zo daartoe in staat zijn. Het anarchisme immers, aldus het pamflet, propageert de meest openlijke rebellie tegen elke gevestigde orde.

Aangezien evenwel de anarchistische beweging in Nederland sinds de Tweede Wereldoorlog een kwijnend bestaan leidde, wilden de initiatiefnemers "Provo" gebruiken om het anarchisme te vernieuwen en het speciaal onder de jongere generatie te verbreiden.

"Provo", aldus het pamflet, wilde zich radicaal tegen deze maatschappij verzetten, omdat deze kapitalistisch is en zich zou vergiftigen door een morbide winstbejag, burcaucratisch is, waardoor deze zichzelf zou verstikken t.g.w. een eindeloze ambtenarij en als militaristische maatschappij haar eigen graf zou graven door - wat de provo's noemen - een paranoïde atoombewapening. De bewoners van deze maatschappij hebben niets te verliezen dan de zekerheid van de dood door radio-actieve straling. Daarom voelt de "Provo" zich voor de keus gesteld: desperant verze of lijdzame ondergang. Het pamflet besloot met de oproep zich te verzetten waar het maar kan, waarbij het anarchisme als inspiratie-bron moest dienst doen.

Het is tot nu toe niet geheel duidelijk hoe de provo-groep is ontstaan. Wel is zeker, dat de "ideeënman" van de groep, Roel van Duy (20-1-1943), daarin een belangrijke rol heeft gespeeld. Het is zelfs n onmogelijk, dat hij de auctor-intellectualis is van het hierboven besproken pamflet. Het mengelmoesje van de daarin vervatte gedachten over een atoombomdreiging en de oproep tot directe actie met het anarchisme als basis, is wellicht tot stand gekomen onder invloed van het politieke verleden van deze uit Den Haag afkomstige en in Amsterdam filosofie studerende figuur.

In november 1961, nog op de middelbare school, nam hij al deel aan zitacties van de plaatselijke Ban-de-Bomgroep. In juni van het volgende jaar was hij redactie-medewerker van het orgaan daarvan. In september 1964 was hij medeondertekenaar van een protestbrief van het Comité 29 november 1962 aan de Spaanse consul in Amsterdam, in verband met de veroordeling door een Spaanse militaire rechtbank van een 18-jarige Schotse anarchist, op grond van het vervoer van explosieven. Dit comité werd destijds opgericht uit protest tegen de berechting van deelnemers aan zitacties van de Ban-de-Bomgroep, maar hield zich vervolgens ook bezig met andersoortige protestactiviteiten.

Voorts maakte Van Duyn eind 1964 begin 1965 gedurende enige maanden deel uit van de redactie van het anarchistische maandblad "De Vrijheid". In die periode ondertekende hij namens dat blad een in Amsterdam verspreid pamflet, waarin zogenaamde "B.B.-geheimen" aan de openbaarheid werden prijsgegeven. Onder motivering van onvolwassenheid ten opzichte van het anarchisme, werd hij kort^{er} uit de redactie verwijderd.

Het is opmerkelijk, dat sommige passages (vooral in het eerste gedeelte) van het "Provo"-pamflet van mei 1965 letterlijk dezelfde zijn als die van een ongedateerd manifest van een zich noemende Federatie van Actiegroepen tegen de Atoombom (FAA), dat voor een deel als opruiend kan worden aangemerkt. Exemplaren van dit manifest werden in de zomer van 1965 in het bezit van provo's aangetroffen. Voorzover bekend is de genoemde federatie nimmer naar buiten opgetreden.

In dit manifest, dat bestemd was voor "alle tegenstanders van de atoombom" en dat niet "in verkeerde handen" mocht vallen, werd na een uiteenzetting over het mislukken van de anti-atoombombewegingen opgeroepen om onder absolute geheimhouding een laatste revolutionaire poging te doen om alsnog invloed uit te oefenen op wat genoemd werd "de rampzalige militaire ontwikkeling in de richting van een atoombomoorlog".

Gezien de ernst van de dreiging, meende het FAA het recht te hebben tot het hanteren van de meest radicale middelen, waarvan o.a. de volgende in het manifest werden opgesomd: het in brand steken of opblazen van belangrijke militaire gebouwen en bases; spionage en openbaarmaking van militaire geheimen; het tot persona non grata verklaren van alle militaire gezagsdragers en hen als zodanig behandelen; sabotage door destructie van militair materieel en het verspreiden van valse berichten; bevrijding van dienstweigeraars die tegen hun wil gevangen zitten of nevendiensten moeten verrichten en tenslotte agitatie onder soldaten met gebruikmaking van alle daartoe geschikte middelen.

Een ander, weliswaar onschuldig gedeelte van dit manifest, is terug te vinden in een artikel van Roel van Duyn in het "Provo"-maandblad no. 1 van 12 juli 1965, onder de titel "Inleiding tot het provocerend denken".

Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek

Vóór het begin van de "Provo"-activiteiten bestond er in de Zaanstreek reeds een groepje anarchistische jongeren, dat in oktober 1964 in een beginselverklaring de huidige staatkundige en militaire systemen veroordeelde op grond van een wereld- en levensbeschouwing, waarin geen plaats was voor het geloof in een autoriteit of in geweld. De groep zei zich te keren tegen ieder geweld en gezag, dat ten doel zou hebben een ander te overwinnen. Stelling werd genomen tegen iedere vorm van onderdrukking op grond van afkomst, ras of overtuiging; men zou daartegen in actie komen met alle ter beschikking staande, geweldloze middelen.

De Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek kwam in de loop van mei 1965 in het nieuws toen zij het eerste nummer van haar orgaan "Barst" (gedateerd april 1965) per open brief aan de BVD aanbod. Aangekondigd werd, dat dit tijdschrift onregelmatig zou verschijnen. Het bleef hij deze ene aflevering en in het "Provo"-maandblad no. 2 dd. 17-8-1965 deelden en een van zijn geestverwanten mee, dat "Barst" was opgeheven en dat de redactie voortaan nauw zou samenwerken met "Provo".

3. Provo-begrippen

Met de provo-beweging heeft ook een aantal nieuwe begrippen zijn intrede in onze samenleving gedaan. De belangrijkste zijn wel het "provotariaat", de "dé-klasse", het "klootjesvolk", en "New-Babylon".

Tot het provotariaat rekenen deze anarchistische jongeren in de eerste plaats zichzelf. Verder de nozems en alle kritisch (sic!) denkende studenten en kunstenaars. Zij allen worden onder de gemeenschappelijke noemer gebracht van hen, die meestal niet bij het arbeidsproces betrokken zijn, vaak geen baantje hebben, dikwijls vanuit een protesthouding leven, van een bepaalde leeftijd zijn en wonen in de "asfalt-jungles van de welvaartssteden".

Het provotariaat, soms de déklasse genoemd, wordt ook wel omschreven als een anonieme menigte van subversieve elementen, die noch tot het proletariaat, noch tot de bourgeoisie behoren en die eigenlijk tot een grote groep jongeren gerekend moeten worden, die niet meer langs "het oude, bekende paadje" willen lopen.

Over het proletariaat zeggen de provo's, dat het zich heeft onderworpen aan zijn politieke leiders en zijn televisie. Het proletariaat aldus de provo's, is samengesmolten met zijn oude tegenstander "de bourgeoisie", tot één grote, grijze massa, het "klootjesvolk".

Over de arbeidersbeweging schreef

dat deze achter de TV-toestellen is ingedommeld in zelfgenoegzame tevredenheid over de behaalde resultaten: ouderdomspensioen en arbeidsvitaminen.

Uit een gesprek van

met Roel van Duyn, welk gesprek op de band werd opgenomen en gepubliceerd in het tijdschrift "De Gids", no. 1 van 1966, blijkt dat de provo's zichzelf zien als het instituut, dat het "klootjesvolk" in het provotariaat moet veranderen, zodat het volk een revolutionaire kracht wordt. Voorts roepen de provo's op tot een permanente staking, tot niet-werken. Aangezien de provo's, aldus Van Duyn, evenwel buiten het productieproces geplaatst zijn en zij er daardoor ook geen invloed op kunnen uitoefenen, is het logisch dat de provo-revolutie (waarin hij blijkbaar zelf gelooft) niet zal komen zolang het proletariaat geen provotariaat wordt.

In het voorgaande werd gesteld, dat de provo's aanvankelijk geen kant- en-klaar recept hadden voor de maatschappij, zoals die er uiteindelijk zou moeten uitzien. Blijkens no. 4 van het "Provo"-maandblad, o

28 oktober 1965 uitgekomen, kwam daarin later enige verandering.

Het organiseren van happenings is in feite geen provo-idee.

Volgens Van Duyn bestaat bij de provo's een onbehagen over het feit, dat de enkeling geen invloed heeft op de gang van zaken in ons land en ook daarbuiten. Daarom zien zij de happenings als een poging om hun aandeel in het (wereld) gebeuren, waarop zij menen recht te hebben, te verwezenlijken. De autoriteiten, aldus de provo's, zouden al het mogelijke doen hun dit onmogelijk te maken. De happening is dus een demonstratie tot het verkrijgen van macht, die men niet heeft, maar waarover men wel zou willen beschikken.

Het magisch centrum

Behalve de happenings hebben de provo's ook het zgn. appelteken overgenomen. Dat teken, dat de provo's zien als het symbool van het "Magisch centrum Amsterdam" ziet er als volgt uit:

Met het uitstekende streepje wordt de Amstel, de aorta van Amsterdam bedoeld. De ronde lijn: de Amsterdamse grachten. De stip in het midden is het beeldje van het Amsterdamse Lieverdje op het Spui waar zaterdagavonds om 12.00 uur happenings worden gehouden.

Dit teken wordt door de provo's ook wel het gnot (=genot) teken genoemd.

4. Leiding (Amsterdam)

Alhoewel de provo's als anarchisten het onderling principieel oneens heten te zijn, omdat zij volgens Roel van Duyn geloven in de noodzaak van een radicaal non-conformisme, van een eigen mening over iets, zijn de top-provo's toch wel gelijkelijk van mening, dat er een soort leiding moet zijn, wil de groep goed kunnen functioneren. Dat in hun geval een kleine kern, de zgn. "in-group", die de initiatieven neemt en de plannen uitwerkt.

Zoals reeds werd opgemerkt, is Van Duyn de "ideeënman". Hij zegt van zichzelf, dat hij een uitgesproken mening heeft, die hij dikwijls opschrijft en dat de anderen daartoe niet zo vaak komen. "Ik heb invloed op die provo-groep, maar dat wil allerm minst zeggen dat wat ik schrijf kritiekloos aanvaard wordt."

5. Activiteiten

De provo's hebben zich in het eerste jaar van hun bestaan aanvankelijk alleen bezig gehouden met het organiseren van happenings (in Amsterdam voornamelijk rond het beeldje het "Lieverdje") en het uitgeven van geschriften. Ook trokken zij de aandacht door hun activiteiten rond verloving en huwelijk van Prinses Beatrix, tegen het optreden van politie en justitie en tegen de Amerikaanse politiek inzake Vietnam. Tenslotte kwamen zij bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1 juni j.l., in de hoofdstad met een eigen lijst uit.

Voor wat de happenings betreft: wat de provo's daarover ook mogen beweren, in feite zijn het dwaze en zinloze vertoningen. In eigen kring is een enkele die mening ook toegedaan

dat de wekelijkse happenings steeds vervelender begonnen te worden en voelde toen al kennelijk meer voor demonstraties met een politiek karakter zoals die, gericht tegen het Amerikaanse optreden in Vietnam.

Pas in april 1966 gingen provo-jongeren op grote schaal aan laatste bedoelde activiteiten mede doen.

Rond de gebeurtenissen op de 10de maart j.l. trokken de provo's voornamelijk de aandacht door hun meestal gezamenlijke activiteiten met andere organisaties, zoals de Socialistische Jeugd van Nederland (SJ) en de Pacifistisch-Socialistische Jongeren Werkgroepen (PSJW). Bij het coördinatieplan van acties tussen de SJ en de provo's, was aan de laatste met name "het vuile werk" toebedeeld, zoals het werpen van rookbommen en het strooien van kraaiopoten. Zoals bekend gebruikte men de bommen wel, maar de kraaiopoten niet.

In dit verband moet ook het bestaan van het provo-comité "De Parel van de Jordaan" gememoreerd worden. Dit comité, dat in januari 1966 werd opgericht, beoogde aan het bruidspaar een "anti-huwelijksgeschenk" aan te bieden, alsook het doen ontsteken van "anti"-vuurwerk. Een mededeling daarover, doorspekt met profane volzinnen, werd opgenomen in het "Provo"-maandblad no. 6 dd. 24-1-1966.

Over de methodiek bij de te voeren acties bestaat in provo-top-kringen geen eenstemmigheid. Wellicht is dit verschil van instelling inhaerent aan het feit, dat anarchisten het onderling principieel on-eens zijn.

[Zoals reeds vermeld, staat Roel van Duyn niet afkerig tegenover het gebruik van geweld. Anderen daarentegen huldigen het principe van geweldloosheid.]

Een ander facet van het doen en laten van provo-jongeren is het gebruik van verdovende en zgn. bewustzijnsverruimende middelen, zoals aether, mescaline en LSD.

In het reeds eerder gememoreerde interview met de ideeënman Roc van Duyn, gepubliceerd in "De Gids" no. 1-1966, bracht deze naar voren dat het verzet tegen deze middelen eigenlijk wel paste in de provo-act tegen luchtvervuiling en verslaving van de consument. "Aan de andere kant", aldus Van Duyn, "zijn deze middelen illegaal waardoor zij aantrekkelijk worden voor de provo's."

Wat deze provo-instelling betreft: volgens insiders neemt de laatste maanden het aantal gevallen van o.a. aethersnuivende provo's hand over hand toe.

Het is tot nu toe niet duidelijk, of en hoe de provobeweging zich financieel kan bedruipen. De opbrengst van de verkoop van de Provo-periodieken, zoals die van het "Provo"-maandblad, dat voor f 1.-- per exemplaar aan de man wordt gebracht, lijkt niet groot genoeg om de onkosten te dekken. Temeer daar de wederverkopers van elke gulden een kwartje zelf mogen behouden.

Deze wederverkopers zijn voor het grootste deel provo's, die op deze manier trachten een centje bij te verdienen, dan wel aan een minimum inkomen toe te komen. Dat dit laatste niet altijd lukt, zou af te leiden zijn uit het feit, dat een aantal van hen in juni j.l. betrokke was bij diefstallen uit sigarettenautomaten en niet-afgesloten auto's. In hoeverre de "principiële" instelling van de anarchisten om geen eigendommen te erkennen, hier ook een rol heeft gespeeld, is niet bekend.

Volgens persberichten verklaarde dat de mededeling als zouden de provo's bij hun activiteiten gefinancierd worden door de opbrengst van de diefstallen - gepleegd door een jeugdbende, nauw gelieerd aan de provo's - klinkklare onzin was. Volgens haar zou de provo-beweging genoeg fondsen hebben, waaruit zij haar activiteiten zou kunnen bekostigen.

Wat deze laatste opmerking betreft: enige maanden geleden werd vernomen, dat de provo's zich een offsetpers hadden aangeschaft, die f 6.000.-- zou hebben gekost.

Een ander bericht sprak van provo - relaties, die zo nu en dan als geldschietters optraden.

12. Conclusie

Zoals reeds werd gesteld, heeft de provo-beweging haar ontstaan in belangrijke mate te danken aan het verlangen van bepaalde jongeren om zich, op nog fellere wijze dan groeperingen als SJ en PSJW, te verzetten tegen burgerlijkheid en politieke gezapigheid, vooral rond een vraagstuk als dat van oorlog en vrede.

Wat dit laatste betreft: ook voor de provo's was de anti-atoombeweging een katalysator en - wat methodiek betreft - een leerschool.

Hun houding inzake het vredesprobleem (en andere politieke en maatschappelijke vraagstukken) - hoewel niet bepaald "vreedzaam" geuit - kan niet als argument worden gebruikt tegen hun anarchistische pretentie. Immers heeft ook het "officiële" anarchisme in Nederland zich door de jaren heen overwegend als radicaal-pacifisme gemanifesteerd.

Het is dan ook niet geheel toevallig, dat de in "Provo" opgegane Zaanse groep van geestverwanten rond zich "Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek" doopte.

Is het enerzijds zo, dat een groot deel van de provo-aanhang zich - in en buiten Amsterdam - vaak minder door politiek-anarchistische overwegingen dan door vage onlustgevoelens jegens de maatschappij laat leiden en in die zin met het nozemdom samenvloeit, anderzijds mag worden aangenomen, dat de provo's niet geheel ten onrechte pretenderen een deel van datzelfde nozemdom wat meer politiek bewust gemaakt en gemobiliseerd te hebben. Dat dit nozemdom met name voor anarchistisch getinte theorieën open staat, zal - gezien hun anti-maatschappelijke instelling - overigens niemand behoeven te verbazen.

Een en ander doet uiteraard niets af aan de belachelijkheid van bepaalde provo-methodieken, evenmin trouwens als aan de risico's van hun optreden voor openbare orde en veiligheid.

In dit verband zij er terloops op gewezen, dat de door in zijn proefschrift gebruikte term "provo" op de nozems betrekking heeft en niet op de hier besproken "provo's".

Dat binnen de provo-kring, ook binnen haar leiding, verschil van inzicht bestaat over de methodiek, met name over het toepassen van al dan niet geweldloze middelen, behoeft geen verwondering te wekken; niet alleen doet dit verschijnsel zich voor in alle radicale jongerenorganisaties, maar voor het anarchisme gold altijd in het bijzonder, dat straffe organisatie en eenheid van denkbeelden uit den boze en

Voorshands ziet het er naar uit, dat het provo-dom nog niet aan het eind van zijn activiteit en groei is gekomen, in noch buiten Amsterdam.

Dit hangt enerzijds samen met de politieke gebeurtenissen in Nederland en elders, waarin de provo's (evenals andere radicale jongerenorganisaties) hun uitgangspunt vinden (vgl. hoofdstuk I), anderzijds met de sympathie, die vele oudere politici - i.c. in PSP-milieu - jegens deze jongeren uiten. Dit laatste dan vaak eerder nog uit gevoelens van afkeer jegens het politie-optreden dan uit verwantschap met de provo-ideeën.

Het "begrip" dat velen - te goeder of te kwader trouw - voor de drijfveren der provo-beweging vragen, moge dan op zichzelf een redelijk verlangen zijn wil men op het "provo-vraagstuk" een adaequaat antwoord geven, het neemt niet weg, dat het deze jongeren een hart onder de riem steekt, in zoverre e.e.a. als het ware van de daken wordt geschreeuwd.

augustus 1966.

Bijlage

De door de provo's uitgegeven provocaties

- Provocatie no 1: Vergelijking tussen publicatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken inzake de werving van politiepersoneel en het optreden van de Amsterdamse politie tegen de provo's in de zomer van 1965 (met foto's).
- no 2: Bevat een "signalement" van Prins Claus, alsmede een "personae non grata"-verklaring t.a.v. betrokkene.
- no 3: Over wat de provo's noemen het "fascistische verleden" van Prins Hugo, Prins Claus en Prins Bernhard.
- no 4: ?????
- no 5: Over het "witte fietsen"-plan van de provo's.
- no 6: Daarin worden de deelnemers aan happenings opgeroepen tot een stille omgang rond het Amsterdamse Lieverdje op 13 augustus 1965.
- no 7: De tekst van de Troonrede 1965, zoals die volgens de provo's had moeten zijn.
- no 8: Oproep aan het internationale provotariaat om te provoceren en om anarchistische groepen te vormen.
- no 9: ?????
- no10: Oproep om de nummers op te nemen van die auto's die veel "gifgas" produceren.
- no11: Behelst publicatie van een als "vertrouwelijk" aangeduid rapport van de Gemeentelijke Gezondheidsdienst in Amsterdam over de luchtvervuiling in de hoofdstad.
- no12: Manifest aan het Amsterdamse provotariaat, waarin dit wordt opgeroepen om op 26 maart 1966 niet naar het Lieverdje te gaan maar in plaats daarvan op 2 april d.a.v. deel te nemen aan een demonstratie van het "Comité 19-3-1966", gericht tegen het optreden van de politie.
- no13: Oproep om aan laatstgenoemde demonstratie deel te nemen.
- no14: Bevatte een profanatie van Goede Vrijdag.
- no15: Daarin werden leden van het Amsterdamse provotariaat opgeroepen de wacht te betrekken bij de IJ-tunnel om aanslagen van rechtse elementen te voorkomen. Deze zouden dat van plan zijn daar zij het provoplan om de IJ-tunnel op te blazen (zie "Provo"-maandblad no. 7), serieus zouden nemen.
- no16: Daarin werd het provotariaat opgeroepen de happenings bij het Lieverdje voorlopig te veranderen in een soort samenkomst, van waaruit de provo's naar de diverse punten waar noodzakelijk geïmproviseerd zou moeten worden, dienden te vertrekken. Mocht de politie tot gewelddaden overgaan, dan moesten de provo's dit optreden negeren.

AFKORTINGEN

ACD-O	Administratie en Centrale Documentatie-Onderwerpen
AIVD	Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst
B	afdeling B, die de politieke binnenlandse dreiging behandelde
BO	Afdeling B Operatiën. B-Operatiën ging praktisch altijd over agenten/infiltranten
BS-LO	verwijst naar de ambtenaar die het dossier ter zake behandelde
BVD	Binnenlandse Veiligheidsdienst
CO	Correspondentie-Omslag: voordat een document een bestemming in een dossier kreeg, ging het als CO rond door de dienst
DISTR. BFA	distributie binnen BFA
FA	Front- en Andere (ook anarchistische) organisaties
HBFA	Hoofd van de groep Front- en Andere organisaties
HBVD	Hoofd van de BVD
ID	Inlichtingendienst
IRA	Irish Republican Army (Iers Republikeins Leger)
LAMID	Landmacht Inlichtingendienst
MID	Militaire Inlichtingendienst

MIVD	Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst
OD	onderwerpsdossier
PD	persoonsdossier
PID	Plaatselijke Inlichtingendienst, in het spraakgebruik ook: Politieke Inlichtingendienst.
UDBA	Uprava državne bezbednosti (Staatsveiligheidsdienst van het voormalige Joegoslavië)

De grote F betekent dat het document op film
(= microfilm/microfiche) is gezet